

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2024. május 14.
(OR. en)

9925/24

Intézményközi referenciaszám:
2023/0187(CNS)

FISC 115
ECOFIN 577

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	9786/24
Tárgy:	A Tanács irányelve a forrásadó-többlet gyorsabb és biztonságosabb rendezéséről – Általános megközelítés

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az irányelvtervezetre vonatkozóan az ECOFIN Tanács 2024. május 14-i ülésén kialakított általános megközelítés szövegét.

TERVEZET

A TANÁCS IRÁNYELVE

a forrásadó-többlet gyorsabb és biztonságosabb rendezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

- (1) Az igazságos adóztatás biztosítása a belső piacon és a tőkepiaci unió megfelelő működése az Európai Unió (EU) legfontosabb politikai prioritásai közé tartozik. Ebben az összefüggésben döntő fontosságú a határokon átnyúló befektetések előtt álló akadályok felszámolása, valamint az adócsalás és az adóvisszaélés elleni küzdelem. Ilyen akadályok állnak fenn például azokban az esetekben, amikor a nyilvánosan forgalmazott részvények vagy kötvények után a külföldi illetőségű befektetőknek fizetett osztalék- vagy kamatjövedelem után beszedett forrásadó többletének rendezésére irányuló eljárások nem hatékonyak és aránytalanul megterhelők. Emellett a jelenlegi helyzet egyes esetekben nem bizonyult megfelelőnek az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés visszatérő kockázatának megelőzésére, amint azt a Cum/Ex- és Cum/Cum-botrányok is mutatják. Ezért ezen irányelv célja, hogy hatékonyabbá tegye a forrásadó-eljárásokat, ugyanakkor megerősítse azokat az adócsalás és az adóvisszaélés kockázatával szemben.

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C [...], [...], [...] o.

- (2) Annak érdekében, hogy a tagállamok jobban meg tudják előzni az esetleges adócsalásokat vagy adóvisszaéléseket, és küzdeni tudjanak ellenük, amit jelenleg a befektetőkre vonatkozó megbízható és időszerű információk általános hiánya akadályoz, rendelkezni szükséges az adócsalás és az adóvisszaélés kockázatával szemben reziliens, határokon átnyúló értékpapír-befektetések után beszedett forrásadó többletének rendezésére szolgáló közös keret lehetőségéről. Ennek a keretnek a tagállamokban alkalmazott különböző forrásadó-rendezési eljárások konvergenciáját kell eredményeznie, egyúttal biztosítania kell az átláthatóságot és bizonyosságot a befektetők kilétével kapcsolatban az értékpapír-kibocsátók, a forrásadó-kezelők, a pénzügyi közvetítők és adott esetben a tagállamok számára. E célból a keretnek automatizált eljárásokra kell támaszkodnia, például az adóügyi illetőségigazolás digitalizálására (az eljárás és a forma tekintetében). A keretnek elég rugalmasnak kell lennie ahhoz is, hogy kellően figyelembe vegye a különböző tagállamokban alkalmazandó különböző rendszereket, ugyanakkor megfelelő, visszaélés elleni eszközöket kell biztosítania az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés kockázatának csökkentésére. E tekintetben figyelembe kell venni az adóhatóságoknak az alkalmazott forrásadó-rendezési rendszertől függően eltérő helyzetét. A kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerben az adóhatóságok a kedvezmény alkalmazását követően juthatnak hozzá a befektetőkre és a fizetési láncra vonatkozó releváns információkhoz. Ezzel szemben a visszatérítési rendszer alkalmazásakor döntő fontosságú, hogy az adóhatóságok a kedvezmény alkalmazása előtt megfelelő információkhoz jussanak annak megítélése érdekében, hogy a kedvezményt meg kell-e adni. Mindkét forrásadó-rendezési rendszerben szabályozzák a pénzügyi közvetítő felelősségét jogosulatlan visszatérítés esetén. Ez az irányelv nem korlátozza a tagállamok képességét arra, hogy szabályozzák azokat az eszközöket, amelyekkel a tanúsított pénzügyi közvetítők visszakapják az adott tagállam által meghatározott kötelezettségekhez való alkalmazkodás vagy az azoknak való megfelelés összefüggésében felmerülő kiadásokat.

(2a) Figyelembe véve ezeket a különbségeket és az arányosság elvét, ezen irányelvnek a tanúsított pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartásaira és az adatszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó rendelkezéseit nem kell kötelezővé tenni azon tagállamok számára, amelyek a kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszerrel rendelkeznek, és az ezen irányelvben meghatározott piaci kapitalizációs arányuk egy bizonyos küszöbérték alatt van. Az egységes piacon a forrásadó-többlet rendezésére szolgáló hatékony és robusztus rendszerek előmozdítására irányuló célkitűzés akkor tekintendő megvalósultnak, ha azok a tagállamok, amelyek fenntartják a nemzeti forrásadó-rendezési rendszerüket, teljesítik az ebben az irányelvben meghatározott mindkét kritériumot. Először is a piaci kapitalizáció kritériuma összefügg a gazdaság méretével és az osztalékfizetés lehetséges nagyságrendjével. Az alacsony piaci kapitalizáció az osztalékfizetés volumenének és ezáltal az adóvisszaélés kockázatának alacsony szintjét vonja maga után. Ha valamely tagállam egy bizonyos időn keresztül eléri vagy meghaladja a piaci kapitalizációs arányt, ezen irányelv közös szabályait visszavonhatatlanul alkalmazni kell. Másodszor az olyan, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszereket, amelyek lehetővé teszik a megfelelő adómérték egyszerű és hatékony alkalmazását a kifizetés időpontjában, egyenértékűnek kell tekinteni az ebben az irányelvben meghatározott forrásadókedvezmény-rendszerrel. Ezek a kritériumok együttesen biztosíthatják, hogy a befektetők az egységes piacon minden tagállamban ténylegesen hozzáférjenek a forrásadó-többlet rendezésére szolgáló hatékony eljárásokhoz. Azon tagállamok esetében, amelyek viszonylag kis részvénytőzssal és kellően hatékony nemzeti rendszerrel rendelkeznek, e rendszerek módosítása nem lenne arányosnak tekinthető. Továbbá, mivel ezen irányelv közös szabályai szinte az egész egységes piacot lefednék, megfelelő konvergencia valósulna meg.

- (2b) Ez az irányelv valamennyi tagállamban harmonizálja a befektetőknek a forrásadó-rendezési rendszerekhez való hozzáférését azáltal, hogy szabályozza a kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszert és a gyors visszatérítési rendszert, mindazonáltal továbbra is lehetővé téve a tagállamok számára, hogy bizonyos feltételek mellett és a tagállami gazdaságok eltérő fejlettségének figyelembevételével fenntartsák a kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerekre vonatkozó nemzeti szabályozásukat, egyúttal biztosítva a tagállamokban a forrásadó-rendezési rendszerekhez való hozzáférést. Mindenesetre a kockázatértékelési kritériumoktól függően azok az érintett tagállamok, amelyek azt helyénvalónak tartanak például az adócsalás és az adóvisszaélés elleni küzdelmet szolgáló eszközök megerősítése érdekében, alkalmazhatják az ebben az irányelvben meghatározott eszközöket.
- (2c) A nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer akkor minősülhet átfogónak, ha rendelkezik az ebben az irányelvben meghatározott több konkrét alapvető jellemzővel. Széles körű hozzáférést biztosít az ilyen rendezésre jogosult természetes személy vagy szervezet számára. A nemzeti rendszer az adózó jogosultsága esetén biztosítja a kedvezményt, kivéve a tagállam által meghatározott előírt információk szolgáltatásának elmulasztása esetén. A kért információk elvileg nem haladhatják meg a 11., 12. vagy 13a. cikkben említett adatokat. A nemzeti rendszer mind a közvetlen, mind a közvetett befektetések esetében igénybe vehető, és nem írhatók elő a 10. cikk (2) bekezdésében felsoroltakon kívüli további igénybevételi korlátok. Ezért a nemzeti rendszernek nemcsak jogilag kell lehetőséget biztosítania a kedvezményre, hanem a kedvezményt az adózó jogosultsága esetén ténylegesen meg is kell adni. A nemzeti rendszer nem írhat elő további kötelezettségeket, például párhuzamos adatszolgáltatási rendszert. A tagállamnak meg kell határoznia a forrásadóból származó bevétel kieséséért viselt felelősségre vonatkozó szabályokat, valamint a kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerre vonatkozó nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. A piaci kapitalizációs arányra vonatkozó feltétel tekintetében az Európai Értékpapírpiaci Hatóságnak a szabályozástechnikai standardoknak megfelelően kell megadnia az előírt adatokat. Amennyiben egy tagállam nem vagy már nem teljesíti a fent említett két (a kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszerre és a piaci kapitalizációs arány küszöbértékére vonatkozó) feltétel legalább egyikét, akkor ezen irányelv valamennyi rendelkezését át kell ültetnie a nemzeti jogba.

- (3) Az arányos megközelítés biztosítása érdekében ennek az irányelvnek kizárólag azokban a tagállamokban kell vonatkoznia a forrásadó-többlet rendezésére irányuló eljárásokra, amelyek az adott befektető adóügyi illetőségétől függően eltérő mértékű forrásadót alkalmaznak a készpénzben vagy a részvényben fizetett osztalékokra. Ilyen esetekben a tagállamoknak biztosítaniuk kell a rendezést, ha magasabb adómértéket alkalmaztak olyan helyzetben, amikor alacsonyabb adómérték alkalmazandó. A tagállamok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy hasonló eljárásokat vezessenek be a külföldi illetőségű befektetőknek a nyilvánosan forgalmazott kötvények után fizetett kamatokkal kapcsolatban, hogy javítsák a vonatkozó forrásadó-rendezési eljárás hatékonyságát, és biztosítsák az adózók magasabb szintű megfelelését. Azokat a tagállamokat, amelyeknek az osztalék- és adott esetben a kamatjövedelmek kapcsán nincs szükségük forrásadótöbblet-rendezési eljárásra, nem érintik az ezen irányelvben említett eljárások. Amennyiben a forrásadó-többletek rendezésére van szükség, továbbá a forrásadó-többlet rendezéséhez való közös hozzáférés biztosítása érdekében ennek az irányelvnek a kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezmény közös rendszerét és a tagállamok által alkalmazandó gyors visszatérítési rendszert kell szabályoznia.
- (4) Tekintettel arra, hogy a befektetők bármelyik tagállamban lehetnek, minden tagállamban egy közös és digitális adóügyi illetőségigazolásra (eTRC) vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Annak biztosítása érdekében, hogy minden uniós adózó rendelkezessen az adóügyi illetőségének közös, megfelelő és tényleges bizonyítékával, a tagállamoknak automatizált eljárásokat kell alkalmazniuk az adóügyi illetőségigazolás kiállítására a kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer, a kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszer, a gyors visszatérítési rendszer vagy az általános visszatérítési rendszer alkalmazása céljából annak érdekében, hogy nyilvánosan forgalmazott részvények után fizetett osztalékokra vagy adott esetben nyilvánosan forgalmazott kötvények kamataira kivetett forrásadó-többletet rendezni lehessen. Ezen túlmenően a digitális adóügyi illetőségigazolásokat (eTRC) ugyanazon felismerhető és elfogadható digitális formában, azonos tartalommal kell kiállítani.

A nagyobb hatékonyság érdekében az igazolásnak azon naptári év vagy pénzügyi év (például eltérő pénzügyi év vagy egy naptári évnél hosszabb pénzügyi év) maximális időszakát kell lefednie, amelyre kiállították, és a lefedett időszakban érvényesnek kell maradnia az illetőség igazolása céljából. A kibocsátó tagállamoknak képesnek kell lenniük a digitális adóügyi illetőségigazolás (eTRC) teljes vagy részbeni érvénytelenítésére, ha az adóhatóságoknak bizonyítékuk van arra, hogy az adózó a lefedett időszak egészében vagy egy részében nem rendelkezik illetőséggel a kibocsátó tagállamban. Az uniós szervezetek hatékony azonosítása érdekében az igazoláson fel kell tüntetni az adóazonosító számot, illetve annak hiányában (amennyiben az érintett tagállam nem ad ki ilyen számot az adózóknak) egy adózási szempontból funkcionálisan egyenértékű azonosítót, továbbá – amennyiben az igazolást kiállító hatóság rendelkezik ezekkel az adatokkal –, az európai egyedi azonosítót (EUID) vagy a jogalany-azonosítót (LEI) vagy bármely olyan jogalany-nyilvántartási számot, amely a teljes lefedett időszakra érvényes. Ezenkívül abban az esetben, ha egy természetes személy azért nem rendelkezik adóazonosító számmal, mert a lakóhelye szerinti tagállam nem ad ki ilyen számot az adózóknak, akkor egy adózási szempontból funkcionálisan egyenértékű azonosító használatát is elő kell irányozni. A használt azonosítóknak a teljes lefedett időszakra érvényesnek kell lenniük. A digitális adóügyi illetőségigazolásban (eTRC) meg kell jelölni azt a kettős adóztatási egyezményt, amely tekintetében az adózó adott esetben adóügyi illetőséggel rendelkezőnek kívánja tekintetni magát. Annak érdekében, hogy a forrás szerinti tagállam elismerje a digitális adóügyi illetőségigazolást (eTRC) az illetőség érvényes bizonyítékeként, amennyiben a forrásadó-rendezt valamely kettős adóztatási egyezmény rendelkezései alapján igénylik, alapvető fontosságú, hogy az alkalmazandó kettős adóztatási egyezmény szerepeljen a digitális adóügyi illetőségigazolásban (eTRC). A kibocsátó hatóság dönthet úgy, hogy egy adott igazoláson több alkalmazandó, kettős adóztatási egyezményt jelöl meg. Bár a digitális adóügyi illetőségigazolás (eTRC) elsősorban a forrásadó-eljárások lebonyolítására szolgál, szélesebb körben is alkalmazható, és a forrásadó-eljárásokon túlmenően is szolgálhat az adóügyi illetőség bizonyítására. A forrásadó-rendeztési eljárások céljából a digitális adóügyi illetőségigazolás (eTRC) nem tartalmazhat további információkat. A digitális adóügyi illetőségigazolást (eTRC) a naptári év során egyszer vagy a pénzügyi év során egyszer kell kiállítani, még abban az esetben is, ha ugyanaz az adózó ugyanazokban a forrás szerinti tagállamokban több alkalommal is befektet, feltéve, hogy az adózó adóügyi illetősége változatlan marad.

- (5) A forrásadó-többlet hatékonyabb rendezésére irányuló célkitűzés elérése érdekében olyan közös eljárásokat kell bevezetni az egész Unióban, amelyek lehetővé teszik a befektető kilétére vonatkozó egyértelmű és biztonságos információk gyors megszerzését, különösen a nagy befektetői bázisok esetében, azaz a nyilvánosan forgalmazott értékpapírokba történő befektetéssel kapcsolatban, ahol az egyes befektetők azonosítása kihívást jelent. Az eljárásoknak második lépésként lehetővé kell tenniük a megfelelő adómérték alkalmazását a kifizetés időpontjában (a kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezményt), vagy a többlet gyors visszatérítését. Mivel a határokon átnyúló befektetések általában pénzügyi közvetítők fizetési láncán keresztül zajlanak le, a vonatkozó eljárásoknak lehetővé kell tenniük a közvetítői láncnak, és ennél fogva az értékpapír kibocsátójától a bejegyzett tulajdonosig tartó jövedelemáramlásnak, valamint a mögöttes befektetőkre vonatkozó információknak a nyomon követését és azonosítását is. A befektetési megállapodások leggyakoribb típusaiban általában részt vesz egy letétkezelő bank vagy más befektetési szervezet (például bróker), amely az értékpapírokat a saját nevében a mögöttes befektető javára tartja. Az ilyen típusú megállapodásokban a mögöttes befektető tekintendő az értékpapírok bejegyzett tulajdonosának. Ezért azoknak a tagállamoknak, amelyek forrásadót vetnek ki az értékpapírokból származó jövedelmekre, és biztosítják az adótöbblet rendezését, de nem rendelkeznek kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszerrel, vagy a piaci kapitalizációs arányuk eléri vagy meghaladja az ezen irányelvben meghatározott küszöbértéket, létre kell hozniuk és fenn kell tartaniuk a fizetési láncban jelentős szerepet betöltő pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartását. E pénzügyi közvetítők számára a nyilvántartásba vételüket követően elő kell írni, hogy az általuk kezelt osztalék- vagy adott esetben kamatfizetésekről szolgáltatassák a rendelkezésükre álló adatokat. A kért adatoknak a fizetési lánc rekonstruálásához alapvető fontosságú, és így a csalás vagy a visszaélés kockázatának megelőzése szempontjából hasznos információkra kell korlátozódniuk, amennyiben ezek az információk az adatszolgáltató közvetítő rendelkezésére állnak. Azok a tagállamok, amelyek változó mértékű forrásadót vetnek ki a kamatokra, és hasonló forrásadó-rendezési eljárásokat kell bevezetniük, vagy az osztalékfizetések tekintetében rendelkeznek a kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszerrel, és a piaci kapitalizációs arányuk nem éri el az ezen irányelvben meghatározott küszöbértéket, adott esetben mérlegelhetik a meglévő nemzeti nyilvántartás használatát is.

- (6) Mivel az értékpapír-fizetési láncban leggyakrabban részt vevő pénzügyi közvetítők a tőkekövetelmény-rendeletben (CRR) meghatározott nagy méretű intézmények, valamint forrásadó-kezelői szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárak, ezeket a szervezeteket kötelezni kell arra, hogy kérelmezzék a tagállamok nemzeti nyilvántartásaiba való felvételüket. Amennyiben ezek a nyilvántartásba vételi kötelezettséggel rendelkező szervezetek bármely tagállamban fióktelepen vagy fióktelepeken vagy egy vagy több leányvállalaton keresztül működnek, e szervezetek számára lehetővé kell tenni, hogy minden egyes forrás szerinti tagállamban megválaszthassák, hogy a nyilvántartásba vételi kötelezettségüket csoportszinten egyetlen tanúsított pénzügyi közvetítőként, az egyes fióktelepek vagy leányvállalatok szintjén, vagy ezek kombinációjaként teljesítik-e. Más pénzügyi közvetítők számára is lehetővé kell tenni, hogy saját belátásuk szerint kérelmezzék a tagállamok nemzeti nyilvántartásaiba való felvételüket. A pénzügyi közvetítők számára mindkét helyzetben – akár kötelező, akár önkéntes nyilvántartásba vétel esetén – biztosítani kell azt a rugalmasságot, hogy saját maguk vetessék nyilvántartásba magukat, vagy egy másik, a nevükben eljáró pénzügyi közvetítő képviselje őket, annak érdekében, hogy a minimálisra lehessen csökkenteni az adminisztratív terheket és a szerveződésük módjára gyakorolt hatást. A nyilvántartásba vételt magának a pénzügyi közvetítőnek kell kérelmeznie olyan módon, hogy az egyablakos ügyintézési pontként szolgáló, a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portálján keresztül benyújtja a kérelmét. Ezeket a kérelmeket a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portálján keresztül továbbítani kell az érintett tagállamoknak. Ezt követően a tagállamoknak kell dönteniük a nyilvántartásba vételi kérelemről. Ezért a portálnak olyan eszközként kell szolgálnia, amely tükrözi a tagállamoknak a pénzügyi közvetítők nyilvántartásba vételével kapcsolatos döntéseit.

Ennek az irányelvnek szabályokat kell előírnia a nyilvántartásba vétel követelményeire, valamint a nyilvántartásba vétel elutasítására vonatkozóan is. A nyilvántartásba vétel elutasítása esetén a pénzügyi közvetítők számára engedélyezni kell, hogy később ismét kérelmezzék a nyilvántartásba vételt, amennyiben az elutasítás okai megszűnnek. A nyilvántartásba vételt követően a pénzügyi közvetítőket az adott tagállamban „tanúsított pénzügyi közvetítőknek” kell tekinteni, és az ezen irányelv szerinti adatszolgáltatási és bejelentési kötelezettségeknek kell vonatkozniuk rájuk, miközben jogot kapnak arra, hogy kérelmezzék az ezen irányelvben meghatározott forrásadó-rendezerési eljárások alkalmazását. A tagállamoknak egy tanúsított pénzügyi közvetítő nyilvántartásba vételekor frissíteniük kell a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portálját. Ennek az irányelvnek rendelkeznie kell a nemzeti nyilvántartásból való törlésre vagy a forrásadó-rendezerési rendszerekhez való hozzáférés megtagadására vonatkozó szabályokról is. Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy töröl egy nyilvántartásba vételt, megtagadja a forrásadó-rendezerési rendszerekhez való hozzáférést, vagy elutasít egy nyilvántartásba vételi kérelmet, akkor ennek megfelelően frissítenie kell a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portálját. E bejelentés célja, hogy lehetővé tegye a tagállamok számára a meghozott intézkedések, a törlés vagy az elutasítás értékelését, továbbá ennek mérlegelését, amennyiben ugyanazon pénzügyi közvetítő a jövőben a nemzeti nyilvántartásukba történő felvételét kérné. A tagállamok által a nyilvántartásba vétellel és a nemzeti nyilvántartásukból való törléssel kapcsolatban hozott határozatok tekintetében az érintett tagállamok nemzeti jogszabályai alkalmazandók az érintett felek jogaira és kötelezettségeire, beleértve a fellebbezési jogot is.

- (7) Az osztalék- vagy kamatfizetésben részesülő befektető kilétével és körülményeivel, valamint a kibocsátótól kiinduló pénzáramlással kapcsolatos nagyobb átláthatóság biztosítása érdekében a tanúsított pénzügyi közvetítőknek meghatározott határidőn belül szolgáltatniuk kell bizonyos releváns információkat. Ebben az irányelvben két adatszolgáltatási lehetőséget kell előírni: a közvetlen és a közvetett adatszolgáltatást. Közvetlen adatszolgáltatás esetében a tanúsított pénzügyi közvetítőnek közvetlenül a forrás szerinti tagállam illetékes hatóságának kell adatot szolgáltatnia. Közvetett adatszolgáltatás esetében pedig a tanúsított pénzügyi közvetítőknek az értékpapír-fizetési lánc mentén, egymást követő sorrendben kell adatot szolgáltatniuk, a tanúsított pénzügyi közvetítőknek az azon értékpapír-fizetési láncban elfoglalt pozíciója tekintetében, amelybe tartoznak. Ennek eredményeként az adatoknak el kell jutniuk a forrásadó-kezelőhöz vagy egy kijelölt tanúsított pénzügyi közvetítőhöz, aki az adatokat a forrás szerinti tagállam illetékes hatóságának szolgáltatja. A szolgáltatott adatoknak tartalmazniuk kell az érintett befektető jogosultságára vonatkozó információkat, mindazonáltal az adatszolgáltatást teljesítő, tanúsított pénzügyi közvetítő rendelkezésére álló információkra kell korlátozódniuk. Azoknak a pénzügyi közvetítőknek, amelyek nem kötelesek tanúsított pénzügyi közvetítőként nyilvántartásba vetetni magukat, és úgy döntöttek, hogy nem kéri nyilvántartásba vételüket, nem kell az ezen irányelv szerinti adatszolgáltatási kötelezettségek hatálya alá tartozniuk. Mindazonáltal a tanúsított pénzügyi közvetítőnek nem minősülő közvetítők által kezelt kifizetésekre vonatkozó adatok változatlanul relevánsak a fizetési láncnak az ezen irányelvben előírt forrásadó-rendezési rendszerek alkalmazását megelőző, megfelelő rekonstrukciója szempontjából.

- (7a) Annak biztosítása érdekében, hogy a fizetési lánc mentén ne keletkezzen adathiány, és hogy a befektetők hozzáférhessenek a forrásadó-rendezési eljárásokhoz, az irányelvnek lehetővé kell tennie, hogy egy olyan tanúsított pénzügyi közvetítő, aki nem feltétlenül vesz részt közvetlenül az adott fizetési láncban, átvegye a láncban egy olyan pénzügyi közvetítő szerepét, amely nem tanúsított pénzügyi közvetítő. Ez azt jelenti, hogy a tanúsított pénzügyi közvetítő teljesíti az adatszolgáltatással és a forrásadó-rendezési rendszerrel kapcsolatos azon feladatokat és kötelezettségeket, amelyek valamely pénzügyi közvetítőre hárulnának, ha tanúsított pénzügyi közvetítő lenne. A pénzügyi közvetítők közötti ilyen megállapodásnak lehetővé kell tennie, hogy az adóhatóságok minden releváns adathoz hozzájussanak, és a teljes fizetési lánc mentén ténylegesen összeegyeztessék az adatokat, a befektetők számára pedig lehetővé kell tennie a forrásadó-rendezési rendszer igénybevételét, még azokban az esetekben is, amelyekben olyan pénzügyi közvetítő is szerepel, amelyet nem vettek nyilvántartásba egyik tagállamban sem, és nem kötik az ezen irányelv szerinti kötelezettségek.
- (7b) Mindazonáltal ez az irányelv nem akadályozhatja meg a tanúsított pénzügyi közvetítőket abban, hogy kiszervezzék az ezen irányelv szerinti kötelezettségeik teljesítéséhez kapcsolódó feladatokat. Ezért a tanúsított pénzügyi közvetítő számára lehetővé kell tenni, hogy harmadik felet vegyen igénybe a forrásadó-eljárásokkal kapcsolatos releváns kötelezettségek teljesítése érdekében. E kötelezettségekért mindenképpen a feladatait kiszervező tanúsított pénzügyi közvetítőnek kell továbbra is felelnie.

- (8) A tőkepiaci unió hatékonyabbá és versenyképesebbé tétele érdekében elő kell segíteni és fel kell gyorsítani az értékpapírokból származó jövedelem utáni forrásadó-többlet rendezésére irányuló eljárásokat, amennyiben az érintett tanúsított pénzügyi közvetítők megfelelő adatokat szolgáltatnak, többek között a befektető kilétéről. Érintett tanúsított pénzügyi közvetítő a befektető és az értékpapírok kibocsátója közötti fizetési láncban elhelyezkedő valamennyi tanúsított pénzügyi közvetítő, amelyektől megkövetelhető, hogy a láncban részt vevő, nem tanúsított pénzügyi közvetítők által teljesített kifizetésekről is szolgáltatassanak adatokat. Figyelembe véve a tagállamok eltérő megközelítéseit, kétféle eljárásról kell rendelkezni. Az egyik a forrásadó-kedvezmény, azaz a megfelelő adómértéknek a forrásadó levonásakor történő közvetlen alkalmazása. A másik egy gyors visszatérítési rendszer, amelynek keretében a tanúsított pénzügyi közvetítő benyújtja a visszatérítési kérelmet, majd a forrás szerinti tagállam adóhatósága az ezen irányelvben meghatározott határidőn belül feldolgozza azt. Amennyiben a visszatérítéseket az előírt határidőkön belül nem dolgozzák fel, késedelmi kamatot kell alkalmazni, amennyiben a nemzeti jogszabályok tartalmazznak ilyen rendelkezéseket. A III. fejezetet alkalmazó tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy bevezessenek egy kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszert vagy gyors visszatérítési rendszert vagy ezek kombinációját, biztosítva, hogy ezen irányelv követelményeinek megfelelően minden befektető számára legalább egy rendszer elérhető legyen. E tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az egyik rendszer használatát konkrét esetekre, például alacsony kockázatú forgatókönyvekre korlátozzák, feltéve, hogy a másik rendszer az irányelv hatálya alá tartozó összes többi esetben változatlanul rendelkezésre áll. Az irányelv hatályán kívül eső kifizetésekre, mint például a forrás szerinti tagállamban illetőséggel rendelkező bejegyzett tulajdonosoknak a tőzsdén jegyzett társaságok által fizetett osztalékokra, a tőzsdén nem jegyzett társaságoktól származó osztalékokra vagy – amennyiben egy tagállam úgy döntött, hogy a kamatfizetésekre nem alkalmazza ezt az irányelvet – a kamatokra továbbra is alkalmazható az érintett eljárásokat szabályozó nemzeti rendszer szerinti forrásadó-többlet rendezés.

Amennyiben az irányelv hatálya alá tartozó kifizetések esetében nem teljesülnek az irányelv vonatkozó követelményei, vagy az érintett befektető úgy kívánja, a tagállamoknak – az irányelvben meghatározott gyorsított eljárások tartalékrendszereként – a forrásadó-többlet rendezésére vonatkozó szokásos nemzeti visszatérítési eljárásokat kell alkalmazniuk. A forrásadó-rendezésre jogosult befektetők vagy meghatalmazott képviselőik csak akkor követelhetik vissza a valamely tagállamban megfizetett forrásadó-többletet, ha a tanúsított pénzügyi közvetítő nem vette igénybe a kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezményt vagy a gyors visszatérítési eljárást.

- (8a) A tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy a gyors visszatérítés iránti kérelmek feldolgozása előtt csalás elleni intézkedéseket hajtsanak végre, és alapos vizsgálatokat végezzenek, amennyiben fennáll az adócsalás vagy az adóvisszaélés kockázata. Ennek érdekében a tagállamok számára biztosítani kell azt a jogot, hogy bizonyos feltételek mellett elutasítsák a visszatérítési kérelmet. E feltételeknek ki kell terjedniük azokra az esetekre, amikor a kérelem követelményei nem teljesülnek vagy amikor a fizetési lánc nem rekonstruálható. A visszatérítési kérelmet akkor is el lehet utasítani, ha az adott tagállam kockázatotértékelési kritériumokon alapuló ellenőrzési eljárás vagy adóellenőrzés megindításáról dönt. Ezek az ellenőrzési eljárások vagy adóellenőrzések minden olyan ügyben alkalmazhatók, amelyről megállapították, hogy adócsalás vagy adóvisszaélés szempontjából kockázatot jelentenek.

- (9) A forrásadó-többlet rendezésére szolgáló rendszerek védelme érdekében a nemzeti nyilvántartást vezető tagállamoknak a tanúsított pénzügyi közvetítők számára is elő kell írniuk, hogy ellenőrizzék a rendezést igénylő befektetők jogosultságát. A tanúsított pénzügyi közvetítőknek be kell szerezniük különösen az érintett befektető adóügyi illetőségigazolását, valamint egy nyilatkozatot arról, hogy a befektető egyrészt a forrás szerinti tagállam jogszabályai vagy egy kettős adóztatási egyezmény értelmében jogosult a forrásadó-rendezésre, másrészt pedig – amennyiben a forrás szerinti tagállam előírja – az osztalék- vagy kamatfizetés tekintetében a forrás szerinti tagállam nemzeti jogszabályai vagy a kettős adóztatási egyezmény szerinti tényleges tulajdonos, az OECD-modellegyezmény 10. vagy 11. cikkéhez fűzött kommentárban leírtak szerint. Így a forrás szerinti tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a tényleges tulajdonosra vonatkozó nyilatkozatot kérjenek. A tanúsított pénzügyi közvetítőktől meg kell követelni, hogy ellenőrizzék a befektető konkrét körülményei alapján alkalmazandó forrásadó-mértéket, és jelezzék, hogy van-e tudomásuk a mögöttes értékpapírokat érintő olyan pénzügyi megállapodásról, amelynek kiegyenlítésére, lejáratára vagy más módon való megszűnésére a jogvesztő napig nem került sor. Ebben az összefüggésben ezt a kötelezettséget úgy kell értelmezni, hogy a befektetőhöz (azaz ügyfeléhez) legközelebb álló tanúsított pénzügyi közvetítőnek észszerű intézkedéseket kell hoznia az ilyen ellenőrzések jóhiszemű elvégzésére. Például a tanúsított pénzügyi közvetítőknek ellenőrizniük kell, hogy a digitális adóügyi illetőségigazolásban (eTRC) vagy azzal egyenértékű dokumentumban szereplő információk vagy a befektető nyilatkozatában szereplő információk nem mondanak-e ellent az említett tanúsított pénzügyi közvetítők által a szokásos üzletmenet során az ügyfeleikről gyűjtött információknak, például a befektető számlainformációinak és egyéb információknak, amelyeket az „Ismerd az ügyfeledet” elvre vonatkozó, alkalmazandó szabályoknak való megfelelés eredményeként gyűjtöttek. Ezért a tanúsított pénzügyi közvetítők nem kötelezhetők arra, hogy további vizsgálatokat végezzenek, vagy további információkat kérjenek és gyűjtsenek ügyfeleiktől. Ezenkívül a befektetőt kötelezni kell arra, hogy a pénzügyi közvetítőt tájékoztassa a releváns körülményeiben bekövetkezett változásokról. A tagállamok engedélyezhetik az átvilágítási követelmények évenkénti teljesítését, kivéve, ha a tanúsított pénzügyi közvetítőnek tudomása van arról, vagy okkal feltételezi, hogy a körülmények megváltoztak, vagy az információk helytelenek vagy megbízhatatlanok.

- (9a) A FASTER-eljárások azon feltétel teljesülése esetén alkalmazhatók, hogy a bejegyzett tulajdonos (akár természetes személy, akár szervezet, amely az értékpapír tulajdonosaként jogosult az osztalékra vagy a kamatra) ugyanaz a személy, aki a forrás szerinti tagállam nemzeti jogszabályai vagy adott esetben a kettős adóztatási egyezmény alapján a forrásadó-kedvezményre jogosult. Ha a bejegyzett tulajdonos egyben a forrásadó-rendezerésre jogosult is, akkor csak a közvetlen befektetésekre vonatkozó rendelkezések alkalmazhatók. Olyan helyzetekben azonban, amikor a bejegyzett tulajdonos és a forrásadó-rendezerésre jogosult személy nem azonos, a közvetett befektetésekre vonatkozó rendelkezések alkalmazhatók. E különös rendelkezések célja, hogy biztosítsák a forrásadó-rendezerést azokban az esetekben, amikor egyes kollektív befektetési vállalkozások vagy annak befektetői jogosultak lehetnek a forrásadó-rendezerésre, de nem ők a bejegyzett tulajdonosok, mivel az értékpapírokat más jogi személy vagy adózási szempontból átlátható kollektív befektetési vállalkozás tartja. A közvetett befektetésekre vonatkozó rendelkezések biztosítják, hogy a legitim befektetők igénybe vehessék az irányelv eljárásait. Ezért a kollektív befektetési vállalkozás fogalmába a tagállamoknak bele kell érteniük azokat a kollektív befektetési vállalkozásokat is, amelyek a forrás szerinti tagállam nemzeti jogszabályai vagy a kettős adóztatási egyezmény alapján a saját nevükben vagy a kollektív befektetési vállalkozásban tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírt tartó jogosult befektetők nevében kérhetik a forrásadó-többlet rendezerését. Közvetett befektetéseken való részvétel esetén a tanúsított pénzügyi közvetítőnek továbbra is teljesítenie kell az átvilágítási követelményeket. Emellett adóbevétel kiesése esetén a tanúsított pénzügyi közvetítő felelősségre vonható.

- (10) Ismert tény, hogy a pénzügyi megállapodások felhasználhatók az értékpapír tulajdonjogának és/vagy az ahhoz kapcsolódó befektetési kockázatoknak részben vagy egészben történő áthelyezésére. Az említett megállapodásokat bizonyítottan alkalmazzák továbbá osztalékarbitrázs- és osztalékelvonási („*dividend stripping*”) módszerek – mint például a *Cum/Ex* és a *Cum/Cum* módszer – keretében, pusztán jogosulatlan visszatérítés megszerzése, vagy a befektetőt ténylegesen megillető visszatérítés összegének növelése céljából. Az olyan megállapodások, mint például a tőzsdei határidős ügyletek, a repoügyletek, az értékpapír-kölcsönzés és értékpapír-kölcsönvétel, a vétel-eladás ügyletek és az eladás-visszavásárlás ügyletek, a származtatott ügyletek, az értékpapírügyletkező kapcsolódó hitelek, valamint a különbözeti ügyletek (CFD-k) pénzügyi megállapodásnak tekinthetők abban az esetben, ha azzal járnak, hogy átmenetileg vagy véglegesen különválnak egymástól a befektetés gazdasági kockázatait viselő természetes személy vagy szervezet, illetve a részvény vagy a mögöttes jogok jog szerinti tulajdonosa. Az említett példák nem kimerítőek. Továbbá, úgy tekintendő, hogy a tulajdonjog nem száll át az értékpapírok vevőjére vagy kölcsönvevőjére, ha a gazdasági kockázat bármely jogügylet – például értékpapír-kölcsönzés, opciós ügylet vagy tőzsdei határidős ügylet – révén az értékpapírok eladójánál vagy kölcsönadójánál marad. Minden olyan megállapodás, amelynek értelmében az érintett felek az osztalékot ellentételezik egymás között, pénzügyi megállapodásnak tekinthető.

Az érintett felek ellentételezése nem mindig készpénzben történik: erre közvetettebb módon is sor kerülhet, például az értékpapírok vagy származtatott termékek árkülönbözete formájában. Az adóhatóságok számára az adócsalás és az adóvisszaélések elleni küzdelem érdekében szükségesek a pénzügyi megállapodásokra vonatkozó információk. Közvetlen adatszolgáltatás esetén ezen információk közlését csak az olyan tanúsított pénzügyi közvetítők számára helyénvaló előírni, amelyek a láncon belül elfoglalt helyüknél fogva közvetlenül részt vehettek a releváns pénzügyi megállapodásban, márpedig a forrásadó-rendezeit kérelmező pénzügyi közvetítők esetében ez a helyzet. Közvetett adatszolgáltatás esetén a pénzügyi megállapodásokra vonatkozó információkat a bejegyzett tulajdonos tanúsított pénzügyi közvetítőjének kell jelentenie, és az információkat az értékpapír-fizetési lánc mentén sorban továbbítani kell oly módon, hogy azok végül eljussanak a forrásadó-kezelőhöz vagy egy kijelölt tanúsított pénzügyi közvetítőhöz. Ez azt jelenti, hogy az egyéb adatszolgáltató tanúsított pénzügyi közvetítőknek akkor is továbbítaniuk kell a szóban forgó pénzügyi megállapodásokra vonatkozó információkat a forrásadó-kezelőhöz vagy egy kijelölt tanúsított pénzügyi közvetítőhöz, ha az említett adatszolgáltató tanúsított pénzügyi közvetítők nem vesznek részt közvetlenül a releváns pénzügyi megállapodásban. Kötvények és kamatfizetések esetében nem szükséges előírni a pénzügyi megállapodásokra vonatkozó adatszolgáltatást.

(10a) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozzák a kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezményre, illetve a gyors visszatérítésre vonatkozó eljárások alkalmazását azokban az esetekben, amelyekben az adócsalás és az adóvisszaélések fokozott kockázata áll fenn. Ezért helyénvaló összeállítani az olyan esetek jegyzékét, amelyekben a tagállamoknak lehetőségük van a forrásadó-rendezerés iránti kérelmek kizárására és további ellenőrzések elvégzésére. A nemzeti jogrendszerek – és különösen az adókockázat-értékelés – közötti különbségek figyelembevétele érdekében ezt a jegyzéket nem indokolt kötelezővé tenni, és a tagállamok számára mérlegelési jogkört kell biztosítani annak eldöntésére, hogy a felsorolt esetek közül melyekre alkalmazzák a szokásos visszatérítési eljárást. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályaik ne tegyék lehetővé azt, hogy azokban az esetekben, amelyeket a tagállamok fokozott kockázatúnak ítélnék, kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezményt, illetve gyors visszatérítést lehessen igénybe venni. Ez az intézkedés biztosítaná azt, hogy az adóhatóságok jobban fel tudjanak lépni a visszaélést célzó gyakorlatokkal szemben, mivel így lehetőségük lenne arra, hogy további ellenőrzéseket végezzenek annak megállapítása céljából, hogy melyek azok a forrásadó-rendezerés iránti kérelmek, amelyek indokoltak és engedélyezendők. Az egyik ilyen eset a bruttó osztalékösszeghez kapcsolódó küszöbértékből áll. Ezt a küszöbértéket bejegyzett tulajdonosonként vagy a forrásadó-többlet rendezerésére jogosult befektetőnként kell kiszámítani, ha a bejegyzett tulajdonos kollektív befektetési vállalkozás vagy annak kijelölt jogi személye. Ez a küszöbérték nem alkalmazandó abban az esetben, ha valamely érintett, az EU-ban letelepedett és szabályozott kollektív befektetési vállalkozás, valamely tagállam kötelező nyugdíjrendszere vagy egy foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató, az (EU) 2016/2341 irányelv 9. cikke (1) bekezdésének megfelelően valamely tagállamban bejegyzett és engedélyezett intézmény jogosult a forrásadó-többlet rendezerésére. Ezek a vállalkozások, rendszerek és intézmények nagymértékben szabályozottak, és az illetékes nemzeti hatóságok általi felügyelet, valamint robusztus belső kontroll hatálya alá tartoznak. Ez biztosítja a vonatkozó szabályozásoknak való megfelelést, és a minimálisra csökkenti az adócsalás és az adóvisszaélés kockázatát. Mindazonáltal vannak olyan esetek, amikor az adózók a nemzeti szabályokon keresztül végrehajtott uniós jogszabályok alapján tarthatnak igényt kedvezményes forrásadó-mértékre.

Tipikusan ilyen helyzet az, amikor a nemzeti jog előírja, hogy a letelepedés szabadságát vagy a tőke szabad mozgását a belföldi és a nem belföldi hasonló helyzetekben egyaránt biztosítani kell, vagy amikor egy irányelv átültetéséről van szó. Ezekben az esetekben ellenőrzésre lehet szükség, elsősorban a helyzetek összehasonlíthatóságának, valamint a nemzeti jog határokön átnyúló helyzetekre való alkalmazhatóságának értékelése céljából. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ilyen helyzetekben a kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezményre vonatkozó, már meglévő tagállami rendszerek keretében foglalkozzanak az említett esetekkel – amennyiben az említett, már meglévő rendszerek ilyen ellenőrzést írnak elő –, mivel ezekben az esetekben ez eredményezi a forrásadó-többlet leggyorsabb és legbiztonságosabb rendezését.

- (10b) Tekintettel arra, hogy a forrásadó-kedvezmény vagy -visszatérítés alapjául szolgáló, teljes körű és helyes információk szolgáltatása tekintetében milyen fontos szerep hárul a tanúsított pénzügyi közvetítőkre, helyénvaló, hogy a tagállamok nemzeti joga magában foglalja legalább azokat a szabályokat, amelyek alapján a tanúsított pénzügyi közvetítők felelősségre vonhatók azon forrásadóbevételek-kiesés egészéért vagy részéért, amely annak következtében merült fel, hogy az említett pénzügyi közvetítők részben vagy egészben nem feleltek meg az ezen irányelv szerinti alapvető kötelezettségeknek. A tagállamok a nemzeti jogukban objektív és egyetemleges felelősséget írhatnak elő a forrásadó-rendezést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítők tekintetében. Emellett a felelősség egyéb vonatkozásait továbbra is a tagállamoknak kell teljeskörűen szabályozniuk a nemzeti jogukban. E szabályozás kiterjedhet azokra az egyetemleges felelősséget viselő forrásadó-kezelőkre, amelyek nem tanúsított pénzügyi közvetítőként járnak el, valamint a bejegyzett tulajdonosok és a befektetők közvetlen vagy közvetett felelősségéhez kapcsolódó olyan esetekre, amikor az említett tulajdonosok és befektetők hiányos vagy helytelen információkat nyújtanak be a tanúsított pénzügyi közvetítőknek. Ez az irányelv nem határozza meg az általános visszatérítési rendszerrel kapcsolatos felelősségi szabályokat.
- (11) Az alkalmazandó szabályok hatékonyságának biztosítása érdekében a tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott tagállami rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozóan. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

- (12) Ezen irányelv minden érintett tagállamban történő megfelelő átültetése döntő fontosságú a tőkepiaci unió egészének előmozdítása, valamint a tagállamok adóbevételeinek védelme szempontjából. A tagállamoknak ezért rendszeresen közölniük kell a Bizottsággal az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti intézkedések területükön történő végrehajtására és érvényesítésére vonatkozó statisztikai információkat. A Bizottságnak a tagállamok által szolgáltatott információk és más rendelkezésre álló adatok alapján értékelést kell készítenie az alkalmazandó szabályok hatékonyságának értékelése céljából. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak mérlegelnie kell az ezen irányelv alapján bevezetett szabályok aktualizálásának szükségességét.
- (13) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében – különös tekintettel a digitális adóügyi illetőségigazolásra, a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portáljára, a pénzügyi közvetítők adatszolgáltatására, a bejegyzett tulajdonos nyilatkozatára és az ezen irányelv szerinti rendezés iránti kérelemre – a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni korlátozott számú rovatot tartalmazó formanyomtatványok elfogadása céljából, ideértve a nyelvhasználati szabályok elfogadását is. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek³ megfelelően kell gyakorolni.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (14) A személyes adatok ezen irányelv keretében végzett kezelésének összhangban kell állnia az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel. Ez az irányelv általános közérdekű célkitűzések – nevezetesen a következők – teljesítése érdekében is rendelkezik az adatkezelésről: adózási ügyek, az adócsalás, adókijátszás és adókikerülés elleni küzdelem, az adóbevételek védelme, valamint a méltányos adóztatás előmozdítása, amelyek megerősítik a tagállamokban a társadalmi, politikai és gazdasági befogadás lehetőségeit. Ezért, ezen irányelv helyes alkalmazása, valamint az említett általános közérdekű célkitűzések védelme érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozzák az érintetteknek az (EU) 2016/679 rendeletben meghatározott egyes jogainak hatókörét. E korlátozások azonban nem léphetik túl a fent említett célkitűzések eléréséhez feltétlenül szükséges mértéket. Az ezen irányelv értelmében esetlegesen előírt, az adózó adóügyi illetőségének igazolásához szükséges kiegészítő információkat illetően a természetes személyre vonatkozó ilyen információk gyűjtését úgy kell értelmezni, hogy annak a természetes személy azonosítására kell korlátozódnia.
- (15) Mivel ezen irányelv célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az érintett ügyletek határokon átnyúló jellege és a teljes belső piacon a megfelelési költségek csökkentésének szükségessége miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (16) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ 42. cikkével összhangban konzultációra került sor,

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv szabályokat állapít meg egyrészt a digitális adóügyi illetőségigazolás tagállamok általi kibocsátására vonatkozóan, másrészt pedig az adott tagállamon kívül adóügyi illetőséggel rendelkező bejegyzett tulajdonosok részére teljesített, nyilvánosan forgalmazott részvények utáni osztalékfizetés, illetve adott esetben nyilvánosan forgalmazott kötvények utáni kamatfizetés esetében a tagállamok által levont forrásadó-többlet rendezését célzó eljárásra vonatkozóan.

2. cikk

Hatály

- (1) Az I. és a IV. fejezetet valamennyi tagállamra alkalmazni kell. A II. fejezetet valamennyi tagállamra alkalmazni kell minden olyan természetes személy és szervezet tekintetében, aki vagy amely az adott tagállam joghatósága alá tartozó területen adóügyi illetőséggel rendelkezik.
- (2) A III. fejezetet visszavonhatatlanul alkalmazni kell minden olyan tagállamra, amely biztosítja a forrásadó-többlet rendezését a joghatósága alá tartozó területen adóügyi illetőséggel rendelkező személy által kibocsátott, nyilvánosan forgalmazott részvényekből származó osztalékok esetében akkor, ha nem rendelkezik az ilyen esetekben alkalmazandó, kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszerrel, illetve akkor, ha a piaci kapitalizációs aránya – az Európai Értékpapírpiaci Hatóság által közzétett, az ezen irányelv átültetési határidejének napján rendelkezésre álló négy legfrissebb adat szerinti – négy egymás követő évben eléri vagy meghaladja a 1,5 %-ot.
- (3) [törölve]

- (4) Azok a tagállamok, amelyek kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszerrel rendelkeznek a joghatóságuk alá tartozó területen adóügyi illetőséggel rendelkező személy által kibocsátott, nyilvánosan forgalmazott részvényekből származó osztalékok tekintetében, visszavonhatatlanul alkalmazhatják a III. fejezetet akkor, ha a piaci kapitalizációs arányuk – az Európai Értékpapírpiaci Hatóság által közzétett, az ezen irányelv átültetési határidejének napján rendelkezésre álló négy legfrissebb adat szerinti – négy egymás követő év legalább egyikében nem éri el a 1,5 %-ot.
- (5) A tagállamok visszavonhatatlanul alkalmazzák a III. fejezetet az attól számított öt éven belül, hogy az adatoknak az Európai Értékpapírpiaci Hatóság általi közzététele négy egymást követő alkalommal azt mutatta, hogy a piaci kapitalizációs arányuk a négy egymást követő év mindegyikében elérte vagy meghaladta a 1,5 %-ot.
- (6) Azok a tagállamok, amelyek biztosítják a forrásadó-többlet rendezését a joghatóságuk alá tartozó területen adóügyi illetőséggel rendelkező személy által kibocsátott, nyilvánosan forgalmazott kötvények után fizetett kamat esetében, alkalmazhatják a III. fejezetet.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „forrásadó-többlet”: értékpapírok után nem belföldi tulajdonos részére teljesített osztalék- vagy kamatfizetésre egy tagállam által az általános belföldi adómérték alapján kivetett forrásadó összegének, valamint az adott tagállam által ugyanezen osztalék- vagy kamatfizetésre kettős adóztatási egyezményvel, illetve külön nemzeti jogszabállyal összhangban alkalmazandó mértékek közül az alacsonyabb alapján kivetett forrásadó összegének a különbözete;
2. „nyilvánosan forgalmazott részvény”: a 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontja szerinti szabályozott piacra vagy 22. pontja szerinti multilaterális kereskedési rendszerbe bevezetett részvény;

3. „nyilvánosan forgalmazott kötvény”: a 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontja szerinti szabályozott piacra, 22. pontja szerinti multilaterális kereskedési rendszerbe vagy 23. pontja szerinti szervezett kereskedési rendszerbe bevezetett kötvény;
4. „pénzügyi közvetítő”: a 2014. július 23-i 909/2014/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi értéktár, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet, vagy a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás – vagy az említett szervezetek fióktelepe –, illetve az illetősége szerinti harmadik ország hasonló jogszabályai alapján a központi értéktár, a hitelintézet vagy a befektetési vállalkozás – vagy az említett szervezetek fióktelepe – szolgáltatásaihoz hasonló szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező harmadik országbeli jogi személy, amely az értékpapírokat kibocsátó szervezet és az értékpapírok után kifizetésben részesülő bejegyzett tulajdonos közötti értékpapír-fizetési lánc része;
- 4a. „szervezet”: jogi személy vagy jogi konstrukció, ideértve többek között – de nem kizárólag – a társaságot, a személyegyesítő társaságot, a bizalmi vagyonkezelési konstrukciót és az alapítványt;
- 4b. „kollektív befektetési vállalkozás”: a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV), a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének k) pontjában meghatározott, az Európai Unióban letelepedett alternatív befektetési alap (uniós ABA), vagy az említett irányelv 4. cikke (1) bekezdésének l) pontjában meghatározott, az Európai Unióban letelepedett alternatív befektetésialap-kezelő (uniós ABAK) által kezelt alternatív befektetési alap, illetve bármely más olyan kollektív befektetési gazdasági egység, amely a forrás szerinti tagállam jogszabályai vagy kettős adóztatási egyezmény alapján jogosult a forrásadó-többlet rendezésére, vagy olyan kollektív befektetési gazdasági egység, amelynek mögöttes befektetői jogosultak a nevükben kérhető forrásadó-többlet-rendezésre. Amennyiben az említett kollektív befektetési gazdasági egység harmadik országban letelepedett, és maga a kollektív befektetés vagy annak mögöttes befektetői jogosultak a forrásadó-többlet rendezésére, a kollektív befektetési gazdasági egység, annak vezetője vagy letétkezelője nem lehet olyan harmadik országban letelepedett, amely szerepel az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékének I. mellékletében, vagy az (EU) 2016/1675 felhatalmazáson alapuló rendelet mellékletének I. táblázatában;

- 4c. „foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény”: az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ 6. cikkének 1. pontjában meghatározott intézmény;
5. „EUID”: az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkében említett, vállalkozások számára megállapított európai egyedi azonosító;
6. „adóazonosító szám”: egy tagállamban a bejegyzett tulajdonos számára e minőségében megállapított egyedi adózási célú azonosító;
7. „forrásadó-rendezési eljárás”: olyan eljárás, amelynek során az értékpapírok utáni, esetlegesen forrásadó-többlettel érintett osztalék- vagy kamatfizetésben részesülő bejegyzett tulajdonos mentesül a forrásadó-többlet megfizetése alól, vagy számára a forrásadó-többletet visszatérítik;
8. „illetékes hatóság”: egy tagállam által az 5. cikkel összhangban kijelölt hatóság, beleértve valamennyi olyan személyt, amelyet e hatóság a nemzeti szabályokkal összhangban felhatalmaz arra, hogy ezen irányelv alkalmazásában a nevében eljárjon;
9. „értékpapír”: nyilvánosan forgalmazott részvény vagy nyilvánosan forgalmazott kötvény;
- 9a. „letéti igazolások”: olyan pénzügyi eszközök, amelyek egy tagállam vagy harmadik ország tőkepiacán átruházhatók, és amelyek egy, az Európai Unión belüli kibocsátó értékpapírjainak tulajdonjogát testesítik meg, miközben azokkal valamely tagállamban vagy harmadik országban lévő kereskedési helyszínen kereskednek, és azokkal a kibocsátó értékpapírjaitól függetlenül kereskednek;
10. „nagy méretű intézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 146. pontjában meghatározott nagy méretű intézmény;
- 10a. „pénzügyi csoport”: a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 12. pontjában meghatározott csoport;

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (átdolgozás) (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

11. „forrásadó-kezelő”: olyan szervezet, amely a forrás szerinti tagállam nemzeti joga alapján felelős vagy az említett nemzeti joggal összhangban felhatalmazást kapott az értékpapírok utáni osztalék- vagy kamatfizetést terhelő forrásadó levonásáért, illetve levonására, valamint e forrásadónak a forrás szerinti tagállam adóhatósága részére történő megfizetéséért, illetve megfizetésére;
12. „fordulónap”: az értékpapír-kibocsátó által kitűzött nap, amelyen – a pénzügyi közvetítő könyveiben szereplő kiegyenlített pozíciók könyvelési zárótételei alapján – meg kell határozni az értékpapír tulajdonosának személyazonosságát és az értékpapírokból eredő jogokat;
13. „kiegyenlítés”: olyan értékpapírügylet teljesítése, amelyet azzal a céllal kötöttek meg, hogy az ügyletben részt vevő felek kötelezettségei pénzeszköz-átutalás vagy értékpapír-transzfer vagy mindkettő révén kerüljenek kiegyenlítésre, a 2014. július 23-i 909/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában foglalt meghatározás szerint;
14. „bejegyzett tulajdonos”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely értékpapírok utáni, valamely tagállamban forrásadó-köteles osztalék- vagy kamatjövedelemre jogosult mint az értékpapírok fordulónapkorai tulajdonosa, a még kiegyenlítésre váró ügyletekre vonatkozó azon kiigazítások sérelme nélkül, amelyeket a forrás szerinti tagállam jogával összhangban el lehet végezni, továbbá aki vagy amely nem mások nevében eljáró pénzügyi közvetítő a szóban forgó osztalék- vagy kamatjövedelem tekintetében. A forrás szerinti tagállamok a nemzeti jogszabályaikkal összhangban a mögöttes értékpapírok tulajdonosa helyett a letéti igazolások tulajdonosát tekinthetik bejegyzett tulajdonosnak, mintha ez utóbbi tulajdonos közvetlenül fektetett volna be az említett értékpapírokba;

15. „befektetési számla”: a pénzügyi közvetítő által a bejegyzett tulajdonos részére biztosított egy vagy több olyan számla, amelyen a számlatulajdonos értékpapírjait tartják vagy nyilvántartják;
- 15a. „készpénzszámla”: egy vagy több olyan számla, amelyre a befektetési számlán tartott vagy bejegyzett értékpapírokkal kapcsolatos kifizetéseket teljesítik;
16. „jogvesztő nap”: az a nap, amelytől kezdve a részvényekkel a részvényekből eredő jogok – köztük adott esetben a közgyűlésen való részvétel és szavazás joga – nélkül kereskednek;
- 16a. „a kifizetés időpontja”: az a nap, amikor a nyilvánosan forgalmazott részvény utáni osztalékkal vagy a nyilvánosan forgalmazott kötvény utáni kamattal kapcsolatos kifizetés esedékes a bejegyzett tulajdonos részére;
17. „pénzügyi megállapodás”: olyan megállapodás vagy megállapodások sorozata, vagy olyan szerződéses kötelezettség, amelynek alapján:
- i. az osztalékot fizető, nyilvánosan forgalmazott részvény tulajdonjogának valamely részét véglegesen vagy ideiglenesen egy kapcsolt félre vagy egy független félre ruházzák vagy ruházhatják; vagy
 - ii. az osztalékot – készpénzben vagy bármilyen más formában – részben vagy egészben ellentételezik a kapcsolt felek vagy a független felek között;

18. „értékpapír-fizetési lánc”: az értékpapírok utáni osztalék- vagy kamatfizetést kezelő pénzügyi közvetítők láncolata az értékpapír-kibocsátótól az osztalék- vagy kamatfizetésben részesülő bejegyzett tulajdonosig. Azok a brókerek, amelyek a 2014/65/EU irányelv alapján engedélyezett befektetési vállalkozások vagy a 2013/36/EU irányelv alapján engedélyezett hitelintézetek – egy vagy több befektetési szolgáltatás nyújtása vagy befektetési tevékenységek végzése során –, továbbá az illetőségük szerinti harmadik ország hasonló jogszabályai alapján engedélyezett harmadik országbeli jogi személyek – befektetési szolgáltatások nyújtása vagy befektetési tevékenységek végzése során – az értékpapír-fizetési lánc részének tekintendők az osztalék- vagy kamatfizetés kezelésekor;
19. „kettős adóztatási egyezmény”: kettő (vagy több) joghatóság között hatályban lévő megállapodás vagy egyezmény, amely a jövedelem és adott esetben a tőke kettős adóztatásának kizárásáról rendelkezik;
20. „forrás szerinti tagállam”: az osztalékot vagy kamatot fizető értékpapír kibocsátójának illetősége szerinti tagállam;
21. „gyors visszatérítési rendszer”: olyan rendszer, amelyben az osztalék- vagy kamatfizetés a forrásadó általános belföldi mértékének figyelembevételével történik, majd a forrásadó-többlet visszatérítését a 13. cikkben meghatározott határidőn belül kell igényelni;
22. „kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer”: olyan rendszer, amelyben az alkalmazandó belföldi szabályoknak vagy nemzetközi megállapodásoknak, például a vonatkozó kettős adóztatási egyezménynek megfelelő forrásadó-mértéket az osztalék- vagy kamatfizetés időpontjában alkalmazzák;

- 22a. „kifizetésnél biztosított átfogó forrásadókedvezmény-rendszer”: olyan kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer, amelyet valamely tagállam alkalmaz, és amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:
- a) minden olyan természetes személy vagy szervezet számára biztosítja a kedvezmény igénybevételét, aki vagy amely a forrás szerinti tagállam nemzeti jogával vagy adott esetben kettős adóztatási egyezményrel összhangban jogosult a kedvezményre;
 - aa) jogosultság esetén a kifizetés időpontjában biztosítja a kedvezményt, kivéve a tagállam által a kedvezmény alkalmazása céljából meghatározott, előírt információk szolgáltatásának elmulasztása esetén;
 - b) a tagállam csak a 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott körülmények fennállása esetén zárja ki a forrásadó-rendeázés iránti kérelmeket;
 - c) a rendszer nem követel meg további információkat a kedvezményre jogosult természetes személytől vagy szervezettől és a forrásadó-kezelőtől eltérő pénzügyi közvetítőtől, valamint nem ír elő további kötelezettségeket a kedvezményre jogosult természetes személy vagy szervezet és a forrásadó-kezelőtől eltérő pénzügyi közvetítő számára az esettől függően a 11., a 12. vagy a 13a. cikkben előírt információkon és kötelezettségeken túl, kivéve a 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott körülmények fennállása esetén;
 - d) a tagállam felelősségi szabályokat állapított meg az adott tagállamnál a szóban forgó kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer alkalmazása következtében felmerülő forrásadóbevétel-kiesés egészére vagy részére vonatkozóan; és
 - e) a tagállam szabályokat állapított meg a szóban forgó kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerre vonatkozó nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó, hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókra vonatkozóan;

- 22b. „piaci kapitalizáció”: a valamely tagállamban jelen lévő, tőzsdén jegyzett társaságok nyilvánosan forgalmazott részvényeinek összértéke, az Európai Értékpapírpiaci Hatóság által évente közzétett és rendelkezésre bocsátott adatok alapján;
- 22c. „piaci kapitalizációs arány”: egy adott tagállam egy adott év december 31. napján fennálló piaci kapitalizációjának az Európai Unió ugyanazon év december 31. napján fennálló teljes piaci kapitalizációjához viszonyított, százalékban kifejezett aránya;
23. „általános visszatérítési rendszer”: olyan rendszer, amelyben az osztalék- vagy kamatfizetés a forrásadó általános belföldi mértékének figyelembevételével történik, majd a forrásadó-többlet visszatérítését a 13. cikkben meghatározott eljárásen kívül igénylik.

II. FEJEZET

DIGITÁLIS ADÓÜGYI ILLETŐSÉGIGAZOLÁS

4. cikk

Digitális adóügyi illetőségigazolás (eTRC)

- (1) A tagállamok automatizált eljárást vezetnek be a digitális adóügyi illetőségigazolások (a továbbiakban: eTRC) kiállítására a joghatósági területükön adóügyi illetőséggel rendelkezőnek minősülő természetes személyek és szervezetek számára.
- (2) A tagállamok – a (4) bekezdésre is figyelemmel – a kérelem benyújtásától számított 14 naptári napon belül kiállítják az eTRC-t, azon információk alapján, amelyekről a kiállítás időpontjában a kiállító hatóság tudomással bír. Az eTRC-nek meg kell felelnie az I. melléklet szerinti technikai követelményeknek, és tartalmaznia kell a következő információkat:
- a) ha az adózó természetes személy: vezeték- és utónév, születési idő, valamint adóazonosító szám, illetve annak hiányában bármely, adóügyi célra használt, funkcionálisan egyenértékű azonosító;

- b) ha az adózó szervezet: név, adóazonosító szám, illetve annak hiányában bármely, adóügyi célra használt, funkcionálisan egyenértékű azonosító, valamint, amennyiben rendelkezésre áll, az európai egyedi azonosító (EUID), vagy a jogalany-azonosító (LEI), vagy bármely olyan jogalany-nyilvántartási szám, amely az igazolt időszak teljes időtartamára érvényes;
- c) az adózó címe;
- d) a kiállítás időpontja;
- e) igazolt időszak;
- f) az igazolást kiállító adóhatóság megnevezése;
- fa) adott esetben egy vagy több olyan kettős adóztatási egyezmény, amelyek alapján az adózó azt kéri, hogy adóügyi illetőséggel rendelkező személynek vagy szervezetnek tekintsék a kiállító tagállamban;
- g) bármely egyéb olyan információ, amely szükséges az adózó adóügyi illetőségének bizonyításához, amennyiben az igazolást nem az EU-n belüli forrásadó-rende­zés céljára használják fel.

(3) Az eTRC-nek:

- a) az azon naptári évet vagy az azon pénzügyi év időtartamát meg nem haladó időszakra kell szólnia, amelyre vonatkozóan kiállították, a kiállító tagállamban alkalmazandó szabályok szerint; és
- b) az adóügyi illetőség igazolására érvényesnek kell lennie az említett igazolt időszak során, kivéve abban az esetben, ha az eTRC-t kiállító tagállam bizonyítékkal rendelkezik arról, hogy az a személy, akire az eTRC vonatkozik, az említett időszak egészében vagy egy részében nem rendelkezik adóügyi illetőséggel a joghatósági területén, és a tagállam teljesen vagy részben érvényteleníti az eTRC-t.

- (4) Ha egy adott adózó adóügyi illetőségének ellenőrzéséhez 14 naptári napnál hosszabb időre van szükség, a tagállam tájékoztatja az igazolást kérő természetes személyt vagy szervezetet a szükséges többletidőről és a késedelem okairól.
- (5) A tagállamok a (3) bekezdéssel összhangban elismerik a más tagállamok által kiállított eTRC-t az adózónak az adott másik tagállamban való adóügyi illetőségének bizonyítékeként, a tagállamok azon lehetőségének sérelme nélkül, hogy bizonyítsák a saját joghatósági területükön való adóügyi illetőséget.
- (5a) A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak előírása céljából, hogy a joghatósági területükön adóügyi illetőséggel rendelkezőnek minősülő természetes személy vagy szervezet tájékoztassa az eTRC-t kiállító adóhatóságokat minden olyan változásról, amely érintheti az eTRC érvényességét vagy tartalmát.
- (5b) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak előírása céljából, hogy eTRC kiállítására kerüljön sor, amikor egy, az adott tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkezőnek minősülő természetes személy vagy szervezet részére az adóügyi illetőség bizonyítékára van szükség kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer vagy gyors visszatérítési rendszer alkalmazása céljából, a joghatósági területükön adóügyi illetőséggel rendelkező személy által kibocsátott, nyilvánosan forgalmazott részvények után járó osztalékkal, vagy adott esetben nyilvánosan forgalmazott kötvények után járó kamattal kapcsolatos forrásadó-többlet rendezése érdekében.
- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az eTRC kiállítására vonatkozó egységes számítógépes formanyomtatványokat, ideértve a nyelvhasználati szabályokat és a technikai protokollokat, a biztonsági szabványokra is kiterjedően. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 18. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

III. FEJEZET

FORRÁSADÓ-RENDEZÉSI ELJÁRÁS

1. SZAKASZ

TANÚSÍTOTT PÉNZÜGYI KÖZVETÍTŐK

5. cikk

A tanúsított pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartása

- (1) A 2. cikk (2) és (5) bekezdésében említett tagállamok létrehozzák a tanúsított pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartását.
- (1a) Azok a 2. cikk (4) és (6) bekezdésében említett tagállamok, amelyek a III. fejezet alkalmazása mellett döntenek, létrehozzák a tanúsított pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartását.
- (2) [törölve]
- (3) Az (1) és (1a) bekezdésnek megfelelően nemzeti nyilvántartást létrehozó tagállamok kijelölik a nyilvántartás vezetéséért és frissítéséért felelős illetékes hatóságot.
- (4) A nemzeti nyilvántartásnak a tanúsított pénzügyi közvetítőkre vonatkozóan a következő információkat kell tartalmaznia:
 - a) a tanúsított pénzügyi közvetítő neve;
 - b) a nyilvántartásba vétel napja;
 - c) a tanúsított pénzügyi közvetítő elérhetőségei és honlapja;
 - d) az EUID, vagy ha a tanúsított pénzügyi közvetítő nem rendelkezik ilyen számmal, a jogalany-azonosító (LEI) vagy az illetősége szerinti ország által kiadott bármely jogalany-nyilvántartási szám.

- (4a) E cikk és a 9–13a. cikk alkalmazása céljából a tagállamok engedélyezik a tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy vállalják a 9–13a. cikkben meghatározott kötelezettségeket és feladatokat az értékpapír-fizetési lánc részét képező, nem tanúsított pénzügyi közvetítőnek minősülő pénzügyi közvetítők pozíciója tekintetében, amennyiben erről mindkét pénzügyi közvetítő megállapodott.
- (5) A nemzeti nyilvántartásokat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni a Bizottság honlapján erre a célra létrehozott portálon (a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portálja), és azokat legalább havonta egyszer frissíteni kell.
- (6) A nemzeti nyilvántartásaikban való nyilvántartásba vétellel, a nyilvántartásba vétel elutasításával, a nyilvántartásból való törléssel és a pénzügyi közvetítőkre kiszabott intézkedésekkel kapcsolatos határozatokért továbbra is a tagállamok felelősek.
- (7) A (6) bekezdésben említett határozatokból fakadó bármilyen jognak és kötelezettségnek a megfelelő tagállam által az érintett pénzügyi közvetítőnek küldött értesítésen kell alapulnia.
- (8) A Bizottság semmilyen körülmények között nem vonható felelősségre a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portálján található tartalomért, illetve a pénzügyi közvetítők nyilvántartásba vételével, a nyilvántartásba vétel elutasításával, a nyilvántartásból való törléssel, vagy a tanúsított pénzügyi közvetítőkre kiszabott intézkedésekkel kapcsolatos, a tagállamok közötti információcsere elmaradásáért.

A tanúsított pénzügyi közvetítők európai portáljának kialakítása és működése

- (1) A Bizottság önállóan vagy harmadik fél igénybevételével alakítja ki és működteti a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portálját.
- (2) Ha a Bizottság úgy dönt, hogy harmadik fél igénybevételével alakítja ki vagy működteti a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portálját, a harmadik fél kiválasztásának, valamint a kiválasztott harmadik féllel kötött megállapodás Bizottság általi végrehajtásának az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelettel összhangban kell történnie.
- (3) A tanúsított pénzügyi közvetítők európai portálja az az elektronikus hozzáférési pont, amelyen keresztül a pénzügyi közvetítők kérelmezhetik a tagállami nyilvántartásokban való nyilvántartásba vételt. A portál ad helyet a pénzügyi közvetítők nyilvántartásba vételével, a nyilvántartásba vétel elutasításával, a nyilvántartásból való törléssel, vagy a tanúsított pénzügyi közvetítőkre kiszabott intézkedésekkel kapcsolatos, a tagállamok közötti információcserének.
- (4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv 6., 7. és 8. cikke szerinti információkat továbbítsák a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portáljára, valamint biztosítják a nyilvántartásaiknak e portállal való interoperabilitását.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a tanúsított pénzügyi közvetítők európai portáljának működésére vonatkozó technikai előírásokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 18. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A tanúsított pénzügyi közvetítőként való nyilvántartásba vétel követelménye

- (1) Az 5. cikkel összhangban nemzeti nyilvántartást vezető tagállamok előírják egyrészt minden olyan nagy méretű intézmény számára, amely a joghatósági területükön adóügyi illetőséggel rendelkező személy által kibocsátott értékpapírok utáni osztalék- és adott esetben kamatfizetéseket kezel, másrészt az ugyanezen kifizetések tekintetében forrásadó-kezelőnek minősülő, a 3. cikk 4. pontjában említett központi értéktárak számára, hogy kérjék a nyilvántartásba vételüket a tagállam nemzeti nyilvántartásában.
- (2) Az 5. cikkel összhangban nemzeti nyilvántartást vezető tagállamok kérésre lehetővé teszik a 7. cikk követelményeinek megfelelő pénzügyi közvetítők e nyilvántartásba történő felvételét.

A nyilvántartásba vételi eljárás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi közvetítőket nyilvántartásba vegyék a tanúsított pénzügyi közvetítők nemzeti nyilvántartásában a pénzügyi közvetítő kérelmének benyújtásától számított három hónapon belül, amely bizonyítja az alábbi követelmények mindegyikének teljesítését:
- a) az adóügyi illetősége valamely tagállamban, illetve az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékének I. mellékletében vagy az (EU) 2016/1675 felhatalmazáson alapuló rendelet mellékletének I. táblázatában nem szereplő harmadik országbeli joghatóságban van;
 - b) ha a kérelmező pénzügyi közvetítő hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, az adóügyi illetőség szerinti joghatóság érintett illetékes hatósága által kiadott engedély letéti őrzési tevékenységek végzésére; vagy ha a kérelmező pénzügyi közvetítő központi értéktár, az adóügyi illetőség szerinti joghatóság érintett illetékes hatósága által kiadott engedély az ennek megfelelő tevékenységek végzésére. Ha a harmadik országbeli joghatóságban adóügyi illetőséggel rendelkező kérelmező pénzügyi közvetítő olyan jogszabály alapján kapta meg az említett engedélyt, amelyet valamely tagállam nem ítélt a 2013/36/EU irányelvvel, illetve a 2014/65/EU irányelvvel összehasonlíthatónak, a szóban forgó tagállam úgy tekintheti, hogy ez a követelmény nem teljesül;
 - c) nyilatkozat az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseinek való megfelelésről, illetve az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékének I. mellékletében vagy az (EU) 2016/1675 felhatalmazáson alapuló rendelet mellékletének I. táblázatában nem szereplő harmadik országbeli joghatóság hasonló jogszabályainak való megfelelésről.

- (1aa) A tagállamok engedélyezik a tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy egy ugyanahhoz a pénzügyi csoporthoz tartozó másik pénzügyi közvetítő nevében eljárjanak, és teljesítsék a 6. cikkben meghatározott kötelezettséget, valamint a 9–13a. cikkben meghatározott kötelezettségeket és feladatokat.
- (1a) Ha a nyilvántartásba vételi kérelmet benyújtó pénzügyi közvetítő olyan harmadik országban rendelkezik adóügyi illetőséggel, amelyben a 2010/24/EU irányelv vagy az adók behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról rendelkező valamely egyezmény nem alkalmazható a 16. cikk szerinti, a forrásadóból származó kiesett bevételek részben vagy egészben történő behajtására, a tagállamok elégséges és arányos mértékű garanciákat írhatnak elő a forrásadó-rendezéshez kapcsolódó, említett bevételkiesés megfizetésének biztosítása érdekében.
- (1b) A tagállamok elutasíthatják a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet, amennyiben:
- i. az érintett pénzügyi közvetítő egy vagy több, valamely tagállam nemzeti joga vagy másik joghatóság joga szerint szabálysértésnek vagy jogsértésnek minősülő cselekményt követett el, és e szabálysértések vagy jogsértések forrásadóbevétel-kiesést okoztak. A pénzügyi közvetítő által elkövetett, említett szabálysértéseket vagy jogsértéseket a forrás szerinti tagállam csak annyiban veheti figyelembe, amennyiben azok legfeljebb 10 évvel a nyilvántartásba vétel iránti kérelem előtt váltak ismertté; vagy
 - ii. valamely tagállam vagy másik joghatóság vizsgálatot kezdett az érintett pénzügyi közvetítővel kapcsolatban forrásadóbevétel-kiesést okozó potenciális csalás vagy adóviSSzaélés tárgyában.
- (2) A pénzügyi közvetítőknek indokolatlan késedelem nélkül értesíteniük kell a tagállam illetékes hatóságát az a)–c) pont alapján szolgáltatott információkban bekövetkezett bármely változásról.
- (3) [törölve]
- (4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1b) bekezdés alapján elutasított pénzügyi közvetítőknek lehetőségük legyen újra kérelmezni a nyilvántartásba vételt, amennyiben a tagállamok megállapítják, hogy az elutasítást okozó körülményt orvosolták.

Törlés a nemzeti nyilvántartásból

- (1) A tagállamok törölnek a nemzeti nyilvántartásukból minden olyan tanúsított pénzügyi közvetítőt, amely a 6. cikk (1) bekezdése alapján nem tanúsított pénzügyi közvetítő, amennyiben e pénzügyi közvetítő:
 - a) kéri a törlést; vagy
 - b) már nem felel meg a 7. cikk követelményeinek.
- (2) A tagállamok törölhetnek a nemzeti nyilvántartásukból minden olyan tanúsított pénzügyi közvetítőt, amely a 6. cikk (1) bekezdése alapján nem tanúsított pénzügyi közvetítő, és:
 - a) megállapítást nyert, hogy nem teljesítette az ezen irányelv, az (EU) 2015/849 irányelv, illetve az adóügyi illetőség szerinti harmadik ország hasonló jogszabályai szerinti kötelezettségeit; vagy
 - b) megállapítást nyert, hogy egy vagy több, valamely tagállam nemzeti joga vagy másik joghatóság joga szerint szabálysértésnek vagy jogsértésnek minősülő cselekményt követett el, és e szabálysértések vagy jogsértések forrásadóbevétel-kiesést okoztak. A pénzügyi közvetítő által elkövetett, említett szabálysértéseket vagy jogsértéseket a forrás szerinti tagállam csak annyiban veheti figyelembe, amennyiben azok legfeljebb 10 évvel a nyilvántartásból való törlés előtt váltak ismertté; vagy
 - c) ha valamely tagállam vagy másik joghatóság vizsgálatot kezdett az érintett tanúsított pénzügyi közvetítővel kapcsolatban forrásadóbevétel-kiesést okozó potenciális csalás vagy adóvisszaélés tárgyában.

(2a) A tagállamok megtilthatják bármely, a 6. cikk (1) bekezdése alapján tanúsított pénzügyi közvetítő számára, hogy ezen irányelv értelmében forrásadó-rendezeit kérjen:

- a) amennyiben megállapítást nyert, hogy a szóban forgó tanúsított pénzügyi közvetítő nem teljesítette az ezen irányelv, az (EU) 2015/849 irányelv, illetve az adóügyi illetőség szerinti harmadik ország hasonló jogszabályai szerinti kötelezettségeit; vagy
- b) amennyiben megállapítást nyert, hogy a szóban forgó tanúsított pénzügyi közvetítő egy vagy több, valamely tagállam nemzeti joga vagy másik joghatóság joga szerint szabálysértésnek vagy jogsértésnek minősülő cselekményt követett el, és e szabálysértések vagy jogsértések forrásadóbevétel-kiesést okoztak. A pénzügyi közvetítő által elkövetett, említett szabálysértéseket vagy jogsértéseket a forrás szerinti tagállam csak annyiban veheti figyelembe, amennyiben azok legfeljebb 10 évvel a forrásadótöbblet-rendezeit kérelmezésének tilalma előtt váltak ismertté; vagy
- c) amennyiben valamely tagállam vagy másik joghatóság vizsgálatot kezdett az érintett tanúsított pénzügyi közvetítővel kapcsolatban olyan potenciális csalás vagy adóvisszaélés tárgyában, amely forrásadóbevétel-kiesést okozhat.

Amennyiben ezt az intézkedést alkalmazzák a tanúsított pénzügyi közvetítő tekintetében, annak alkalmazását követően az erre vonatkozó információknak szerepelnie kell az intézkedést elfogadó tagállam nemzeti nyilvántartásában megtalálható, az említett tanúsított pénzügyi közvetítővel kapcsolatos információk között.

(3) [törölve]

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy azok a pénzügyi közvetítők, amelyeket az (1) vagy a (2) bekezdés alapján töröltek a nemzeti nyilvántartásból, vagy amelyek számára a (2a) bekezdés alapján megtiltották a forrásadó-rendezeit kérelmezését, újra nyilvántartásba vételre kerüljenek, illetve újra kérhessék a forrásadó rendezeit, amennyiben a tagállamok megállapítják, hogy a törléshez, illetve tilalomhoz vezető körülményt orvosolták.

2. SZAKASZ

ADATSZOLGÁLTATÁS

9. cikk

Adatszolgáltatási kötelezettség

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy előírják a nemzeti nyilvántartásukban szereplő tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy a kifizetés időpontjának hónapját követő második hónapon belül továbbítsák az illetékes hatóságuknak a II. melléklet A–E. részében említett információkat. Ha egy ügylet bármely része tekintetében függőben van a kiegyenlítési megbízás, a tanúsított pénzügyi közvetítőnek jeleznie kell, hogy melyik rész kiegyenlítése van függőben.
- (1aa) Az (1) bekezdésben említett információkon túlmenően a tagállamok előírhatják a nemzeti nyilvántartásukban szereplő tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy a kifizetés időpontjának hónapját követő második hónapon belül továbbítsák az illetékes hatóságuknak a II. melléklet F., valamint adott esetben G. részében említett információkat is.
- (1a) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy előírják az 5. cikk (4a) bekezdésében említett tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy továbbítsák az illetékes hatóságuknak az (1) bekezdésben – vagy adott esetben az (1aa) bekezdésben – említett információkat az értékpapír-fizetési lánc azon részére vonatkozóan, amelynek tekintetében a kezelő pénzügyi közvetítő nem tanúsított pénzügyi közvetítő.
- (1b) [törölve]

- (1c) Az (1), (1aa) és (1a) bekezdés ellenére a tagállamok meghozhatják a szükséges intézkedéseket annak előírására, hogy kizárólag az érintett értékpapír-fizetési láncban részt vevő, az illetékes hatóságuk által vagy a nemzeti joguk alapján kijelölt forrásadó-kezelők vagy tanúsított pénzügyi közvetítők továbbítsák az illetékes hatóságnak az említett bekezdések szerinti információkat. Az említett információkat az értékpapír-fizetési lánc mentén sorban kell továbbítani, az adott tanúsított pénzügyi közvetítőnek az azon értékpapír-fizetési láncban elfoglalt pozíciója tekintetében, amelybe tartozik, oly módon, hogy az információk végül eljussanak a forrásadó-kezelőhöz vagy az érintett tanúsított pénzügyi közvetítőhöz.
- (2) [törölve]
- (3) Azok a 2. cikk (6) bekezdésében említett tagállamok, amelyek a III. fejezet alkalmazása mellett döntenek, és az 5. cikkel összhangban létrehozott nemzeti nyilvántartást vezetnek, nem írhatják elő a II. melléklet E. részében említett információk szolgáltatását.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a II. mellékletben említett információk továbbítására szolgáló egységes számítógépes formanyomtatványokat – ideértve a nyelvhasználati szabályok meghatározását is –, valamint a kommunikációs csatornákra vonatkozó követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 18. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (5) A tagállamok előírják a nemzeti nyilvántartásukban szereplő tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy tíz évig őrizzék meg a szolgáltatott információkat alátámasztó dokumentumokat, és biztosítsanak hozzáférést a forrásadóra vonatkozó szabályok helyes alkalmazásához szükséges minden egyéb információhoz, továbbá előírják a tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy az ellenőrzés befejezését követően haladéktalanul, de legkésőbb az adatszolgáltatást követő tíz éven belül töröljék vagy anonimizálják az említett dokumentumokban szereplő személyes adatokat.
- (6) [törölve]

3. SZAKASZ

FORRÁSADÓ-RENDEZÉSI RENDSZEREK

10. cikk

Kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezmény vagy gyors visszatérítés iránti kérelem

- (1) A forrás szerinti tagállamok előírják a forrás szerinti tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező személy által teljesített osztalék- vagy kamatfizetésben részesülő bejegyzett tulajdonos befektetési számláját vezető tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy a 12. cikk, illetve a 13. cikk alapján a bejegyzett tulajdonos nevében kérjék a forrásadó-többlet rendezését, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:
- a) a bejegyzett tulajdonos felhatalmazta a tanúsított pénzügyi közvetítőt, hogy a nevében forrásadó-rendezést kérjen; és
 - b) a tanúsított pénzügyi közvetítő a 11., illetve a 13a. cikkel összhangban ellenőrizte és megállapította a forrásadó-rendezésre való jogosultságot.

- (2) Az (1) bekezdés ellenére, a tagállamok teljesen vagy részben kizárhatják a 12. és 13. cikk szerinti rendszerekben történő rendezés iránti kérelmeket azokban az esetekben, amelyekben a következő körülmények bármelyike fennáll:
- a) az osztalékot olyan nyilvánosan forgalmazott részvény után fizették ki, amelyet a bejegyzett tulajdonos a jogvesztő napot megelőző öt napon belül végrehajtott ügyletben szerzett meg;
 - b) a forrásadó-rendezés iránti kérelemmel érintett, alapul szolgáló értékpapír utáni osztalékfizetés olyan pénzügyi megállapodáshoz kapcsolódik, amelynek kiegyenlítésére, lejártára vagy más módon való megszűnésére a jogvesztő napig nem került sor;
 - c) az értékpapír-fizetési láncban részt vevő pénzügyi közvetítők legalább egyike nem tanúsított pénzügyi közvetítő, és egyetlen tanúsított pénzügyi közvetítő sem vállalta magára az 5. cikk (4a) bekezdésével összhangban az említett pénzügyi közvetítő pozícióját a 9. cikk alkalmazása céljából;
 - d) forrásadó alóli mentesség kérelmezésére került sor;
 - e) nem kettős adóztatási egyezményből fakadó kedvezményes forrásadó-mérték kérelmezésére került sor;
 - f) az osztalékfizetés összege bejegyzett tulajdonosonként és kifizetési időpontonként meghaladja a legalább [100,000 EUR] bruttó összeget. Az említett összeget a kollektív befektetési vállalkozásban tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírt tartó befektetőre jutó bruttó osztalékösszeg alapján kell megállapítani, amennyiben a 13a. cikk (1a) bekezdésének i. vagy adott esetben ii. pontja értelmében az említett mögöttes befektető jogosult a forrásadó-többlet rendezésére.

Ez a pont nem alkalmazandó, ha a forrásadó-többlet rendezésére:

- i. valamely tagállam kötelező nyugdíjrendszere vagy egy foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató, az (EU) 2016/2341 irányelv 9. cikke (1) bekezdésének megfelelően valamely tagállamban bejegyzett vagy engedélyezett intézmény jogosult; vagy
- ii. olyan kollektív befektetési vállalkozás jogosult, amely a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott és 1. cikkének (1) bekezdésével összhangban letelepedett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV), a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének k) pontjában meghatározott, az Európai Unióban letelepedett alternatív befektetési alap (uniós ABA), vagy az említett irányelv 4. cikke (1) bekezdésének l) pontjában meghatározott, az Európai Unióban letelepedett alternatív befektetési alap-kezelő (uniós ABAK) által kezelt alternatív befektetési alap.

Bármely olyan megállapodásnak, amelynek alapján az osztalékfizetést több részre bontják, illetve amelynek alapján a (2) bekezdés f) pontjának ii. alpontjában említettől eltérő kollektív befektetési vállalkozást alapítanak pusztán abból a célból, hogy az osztalékösszegek ne érijék el az említett összeget, e bekezdés alkalmazását kell eredményeznie.

- (4) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben a bejegyzett tulajdonos befektetési számláját vezető pénzügyi közvetítő nem tanúsított pénzügyi közvetítő, a tagállamok lehetővé teszik egy tanúsított pénzügyi közvetítő számára, hogy a 12., illetve a 13. cikk értelmében forrásadó-rendeztést kérjen, figyelemmel az 5. cikk (4a) bekezdésének és a 9. cikknek a rendelkezéseire is.
- (5) A 12., illetve a 13. cikk szerinti forrásadó-rendeztési rendszerek nem korlátozhatják a tagállamok nemzeti jog alapján fennálló ellenőrzési jogköreit azon adózott jövedelem vonatkozásában, amelyre a szóban forgó forrásadó-rendeztést alkalmazták, továbbá nem érinthetik a tagállamok adóztatási jogát.
- (6) Amennyiben egy tagállam kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerrel vagy gyors visszatérítési rendszerrel, vagy ezek kombinációjával rendelkezik ezen irányelv hatálybelépését megelőzően, továbbá amennyiben az említett tagállam a 2. cikk alapján alkalmazza a III. fejezetet, e tagállam gondoskodik arról, hogy a meglévő rendszere megfeleljen a III. fejezetben meghatározott rendelkezéseknek az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi forrásadó-rendeztési kérelem tekintetében, a nyilvánosan forgalmazott részvények után nem a tagállambeli adóügyi illetőséggel rendelkező személyek részére fizetett osztalék, valamint – kizárólag akkor, ha a tagállam így határoz – a nyilvánosan forgalmazott kötvények után nem a tagállambeli adóügyi illetőséggel rendelkező személyek részére fizetett kamat esetében. A tagállamok emellett fenntarthatják és alkalmazhatják az olyan meglévő nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerüket a (2) bekezdés e) pontjában említett esetekre, amelynek keretében ellenőrzések végzésére kerül sor a következők érdekében:
- i. egyenlő bánásmód biztosítása a belföldi és a határokon átnyúló helyzetek tekintetében az EUMSZ IV. címe 2. és 4. fejezetének való megfelelés érdekében; vagy
 - ii. kedvezményes forrásadó-mértékek alkalmazása a 2003/49/EK irányelvvel vagy a 2011/96/EU irányelvvel összhangban.

A bejegyzett tulajdonos jogosultsága tekintetében végzett átvilágítás

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak előírása céljából, hogy a 12., illetve adott esetben a 13. cikk alapján a bejegyzett tulajdonos nevében forrásadó-rendezést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítő nyilatkozatot szerezzen be a bejegyzett tulajdonostól arról, hogy:
- a) a forrás szerinti tagállam nemzeti jogszabályai, illetve egy kettős adóztatási egyezmény alapján a bejegyzett tulajdonos jogosult az osztalék vagy kamat tekintetében a forrásadó-rendezésre, megjelölve a jogalapot és az alkalmazandó forrásadó-mértéket; és
 - aa) a forrás szerinti tagállam nemzeti jogszabályai, illetve egy kettős adóztatási egyezmény alapján a bejegyzett tulajdonos a tényleges tulajdonos az osztalék vagy kamat tekintetében – amennyiben a forrás szerinti tagállam ezt előírja; és
 - b) a bejegyzett tulajdonos kötött-e az alapul szolgáló, nyilvánosan forgalmazott részvényhez kapcsolódó olyan pénzügyi megállapodást, amelynek kiegyenlítésére, lejártára vagy más módon való megszűnésére a jogvesztő napig nem került sor; és
 - c) a bejegyzett tulajdonos vállalja, hogy indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a tanúsított pénzügyi közvetítőt a körülményeiben bekövetkezett bármely változásról.

- (2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak előírása céljából, hogy a 12., illetve adott esetben a 13. cikk alapján a bejegyzett tulajdonos nevében forrásadó-rendezést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítők a rendelkezésükre álló információk alapján ellenőrizzék a következőket:
- a) a bejegyzett tulajdonos részére kiadott eTRC, vagy a harmadik országbeli adóügyi illetőségnek a forrás szerinti tagállam által megfelelőnek ítélt igazolása. A forrás szerinti tagállam e célból a harmadik országbeli adóügyi illetőség megfelelő igazolásának tekintheti az olyan adóügyi illetőségigazolást, amelynek tartalma egyenértékű a 4. cikk (2) bekezdésében előírtakkal, és amely megfelel az I. melléklet 1. pontjában előírt technikai követelményeknek;
 - aa) e bekezdés a) pontja ellenére, a forrás szerinti tagállam által megfelelőnek ítélt dokumentum, azokban az esetekben, amikor a bejegyzett tulajdonos olyan szervezet, amelynek részére nem lehet eTRC-t kiállítani, illetve amely nem tud harmadik országbeli adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást beszerezni, mivel a szóban forgó szervezetet adózási szempontból nem veszik figyelembe, a bevételét (vagy annak egy részét) pedig a szervezetben részesedéssel rendelkező személyek szintjén adóztatják, mindazonáltal a forrás szerinti tagállam nemzeti jogszabályai, illetve egy kettős adóztatási egyezmény alapján a szervezet jogosult az osztalék vagy kamat tekintetében a forrásadó-rendezésre;

- b) a bejegyzett tulajdonos nyilatkozata és adóügyi illetősége azon információk alapján, amelyeket a pénzügyi közvetítő beszerezett vagy köteles beszerezni, ideértve többek között – de nem kizárólag – azokat az információkat, amelyeket egyéb adózási célokból vagy a pénzmosás elleni küzdelemre vonatkozó, az (EU) 2015/849 irányelv értelmében a tanúsított pénzügyi közvetítőre alkalmazandó előírások alapján gyűjtöttek, illetve a harmadik országokban előírt hasonló információkat;
- c) a bejegyzett tulajdonos egyedi kedvezményes forrásadó-mértékre való jogosultsága a forrás szerinti tagállam és azon joghatóságok között létrejött kettős adóztatási egyezménynek megfelelően, ahol a bejegyzett tulajdonos adóügyi illetőséggel rendelkezik, vagy a forrás szerinti tagállam egyedi nemzeti jogszabályai szerint;
- d) osztalékfizetés esetén bármely olyan pénzügyi megállapodás esetleges megléte, amelynek kiegyenlítésére, lejártára vagy más módon való megszűnésére a jogvesztő napig nem került sor;
- e) osztalékfizetés esetén: az osztalék alapjául szolgáló részvényt a bejegyzett tulajdonos a jogvesztő napot megelőző öt napnál korábban vagy azon belül végrehajtott ügyletben szerezte-e meg.

- (2a) A tagállamok engedélyezhetik a tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett nyilatkozatot éves alapon szerezzék be, és az e cikk (2) bekezdésének a)–c) pontjában előírt ellenőrzéseket éves alapon végezzék el, kivéve akkor, ha a tanúsított pénzügyi közvetítőnek tudomása van arról, vagy okkal feltételezi, hogy a körülményekben változás következett be, illetve hogy a nyilatkozat vagy az ellenőrizendő információk nem helytállóak vagy nem megbízhatók.
- (3) [törölve]
- (4) Az 5. cikk (4a) bekezdésében meghatározott esetben a tagállamok engedélyezhetik a tanúsított pénzügyi közvetítő számára, hogy az e cikkel összhangban a bejegyzett tulajdonos befektetési számláját vezető pénzügyi közvetítő által beszerzett dokumentumokra és ellenőrzött információkra támaszkodjon, azon tény sérelme nélkül, hogy ezek a kötelezettségek továbbra is a tanúsított pénzügyi közvetítő felelősségi körébe tartoznak.
- (5) A tagállamok előírják a 12., illetve a 13. cikk szerinti forrásadó-rendeztést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy a 9. cikk (5) bekezdésével összhangban őrizzenek meg minden alátámasztó dokumentumot, és biztosítsanak hozzáférést azokhoz.
- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikkben említett nyilatkozat megtételére szolgáló egységes számítógépes formanyomtatványokat, ideértve a nyelvhasználati szabályok meghatározását is. Az említett formanyomtatványoknak magukban kell foglalniuk a 11. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott információkat, és lehetővé kell tenniük, hogy a tagállamok további konkrét információkat is kérjenek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 18. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszer

- (1) A tagállamok olyan rendszert hozhatnak létre, amely lehetővé teszi a bejegyzett tulajdonos befektetési számláját vezető tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy a 10. cikkel összhangban a bejegyzett tulajdonos nevében kérjék a kifizetésnél biztosított forrásadókedvezményt a következő információknak a forrásadó-kezelő részére történő továbbításával:
- a) a bejegyzett tulajdonos adóügyi illetősége, illetve adott esetben a 11. cikk (2) bekezdésének aa) pontjában említett dokumentumban foglalt információk; és
 - b) a kifizetésre alkalmazandó forrásadó-mérték a kettős adóztatási egyezménynek vagy külön nemzeti jogszabálynak megfelelően.

Gyors visszatérítési rendszer

- (1) A tagállamok olyan rendszert hozhatnak létre, amely lehetővé teszi a bejegyzett tulajdonos befektetési számláját vezető tanúsított pénzügyi közvetítők számára, hogy a 10. cikkel összhangban a bejegyzett tulajdonos nevében kérjék a forrásadó-többslet gyors visszatérítését, amennyiben az e cikk (3) bekezdésében említett információkat az osztalék vagy kamat kifizetése időpontjának hónapját követő második hónapon belül rendelkezésre bocsátják.
- (2) E cikk (3a) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok a gyors visszatérítés kérelmezésére rendelkezésre álló időszak végétől számított 60 naptári napon belül feldolgozzák az (1) bekezdéssel összhangban benyújtott visszatérítési kérelmeket. A tagállamok a 14. cikkel összhangban a 60. napot követően a késedelem minden egyes napja után kamatot alkalmaznak az említett visszatérítés összegére.
- (3) A gyors visszatérítést kérő tanúsított pénzügyi közvetítőnek az érintett tagállam rendelkezésére kell bocsátania a következő információkat:
 - a1) a bejegyzett tulajdonos azonosítása a II. melléklet B. részében említettek szerint;
 - a) az osztalék- vagy kamatfizetés meghatározása a II. melléklet D., illetve G. részében említettek szerint;
 - b) az alkalmazandó forrásadó-mérték jogalapja és a visszatérítendő forrásadó-többslet teljes összege;
 - c) a bejegyzett tulajdonos adóügyi illetősége – ideértve adott esetben az eTRC ellenőrzési kódját –, illetve adott esetben a 11. cikk (2) bekezdésének aa) pontjában említett dokumentumban foglalt információk;
 - d) a bejegyzett tulajdonosnak a 11. cikk szerinti nyilatkozata.

- (3a) A tagállamok a következő esetek bármelyikében elutasíthatják az e cikk alapján benyújtott visszatérítési kérelmeket:
- a) nem teljesülnek az e cikk (1) vagy (3) bekezdésében, illetve a 10. vagy a 11. cikkben előírt követelmények;
 - b) a II. mellékletben említett, a releváns értékpapír-fizetési lánc rekonstruálásához szükséges információkat nem bocsátották rendelkezésre teljeskörűen és helytállóan az e cikk (1) bekezdésében meghatározott időszak végéig;
 - c) a tagállam a nemzeti jogszabályainak megfelelően, kockázatértékelési kritériumok alapján ellenőrzési eljárást vagy adóellenőrzést indít a visszatérítési kérelem tekintetében. Az említett elutasítás nem zárhatja ki a (2) bekezdés szerinti késedelmi kamat alkalmazását abban az esetben, ha a visszatérítést végül engedélyezik, és az a), illetve a b) pontban meghatározott körülmények nem állnak fenn.
- (3b) Az e cikk (3a) bekezdésének a) és b) pontja szerinti elutasításról tájékoztatni kell a kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítőt, és az elutasítás nem zárhatja ki a visszatérítésnek a nemzeti jogban előírt általános visszatérítési rendszer keretében történő kérelmezését.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk szerinti kérelmek benyújtására szolgáló egységes számítógépes formanyomtatványokat – ideértve a nyelvhasználati szabályok meghatározását is –, valamint a kommunikációs csatornákra vonatkozó követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 18. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A közvetett befektetésekre vonatkozó különös rendelkezések

- (1) A tagállamok engedélyezik az osztalék- vagy kamatfizetésben részesülő bejegyzett tulajdonos befektetési számláját vezető tanúsított pénzügyi közvetítőnek, hogy a 12. cikk, illetve a 13. cikk alapján a bejegyzett tulajdonos nevében kérje a forrásadó rendezését, feltéve, hogy az e cikk (1a)–(1d) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek.
- (1a) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a bejegyzett tulajdonos:
- i. olyan kollektív befektetési vállalkozás, amely a forrás szerinti tagállam nemzeti jogszabályai, illetve egy kettős adóztatási egyezmény alapján az osztalékok vagy kamatok tekintetében forrásadó-rendezésre jogosult befektetők számlájára értékpapírokat tart; vagy
 - ii. valamely kollektív befektetési vállalkozás alapjainak szabályzatában, létesítő okiratában vagy tájékoztatójában kijelölt jogi személy, amely kollektív befektetési vállalkozás befektetési számlán tartja az osztalékokra vagy kamatra jogosító értékpapírokat, és olyan belső nyilvántartásokat vezet, amelyek lehetővé teszik ezen értékpapíroknak az adott kollektív befektetési vállalkozáshoz vagy adott esetben az adott kollektív befektetési vállalkozás befektetőihez történő egyedi hozzárendelését, amennyiben a kollektív befektetési vállalkozás vagy a kollektív befektetési vállalkozás befektetői a forrás szerinti tagállam nemzeti jogszabályai, illetve egy kettős adóztatási egyezmény alapján jogosultak az érintett osztalékok vagy kamatok tekintetében a forrásadó-rendezésre.

- (1b) E cikk (1) bekezdése céljából a forrásadó-rendezést kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítőnek nyilatkozatot kell beszereznie a következőktől:
- a) a forrásadó-rendezésre jogosult minden egyes kollektív befektetési vállalkozás, vagy a kollektív befektetési vállalkozás minden egyes olyan, forrásadó-rendezésre jogosult befektetője, amelynek értékpapírjait a bejegyzett tulajdonos tartja, a következőkről:
 - i. a forrás szerinti tagállam nemzeti jogszabályai, illetve egy kettős adóztatási egyezmény alapján jogosultak az osztalék vagy kamat tekintetében a forrásadó-rendezésre, megjelölve a jogalapot és az alkalmazandó forrásadó-mértéket; és
 - ia) a forrás szerinti tagállam nemzeti jogszabályai, illetve egy kettős adóztatási egyezmény alapján ők a tényleges tulajdonosok az osztalék vagy kamat tekintetében, amennyiben a forrás szerinti tagállam ezt előírja; és
 - ii. engedélyezték, hogy e cikk alapján a nevükben kérelmezzék a forrásadó-rendezést; és
 - iii. a forrásadó-rendezés jóváhagyása esetén lemondanak arról a jogukról, hogy ezen irányelv vagy a tagállamok nemzeti jogszabályai szerinti rendszerek alapján önállóan kérjék a forrásadó-rendezést a forrás szerinti tagállamtól;
 - b) az e cikk (1a) bekezdésének i. pontjában említett bejegyzett tulajdonos, feltüntetve a kifizetett osztalékra vagy kamatra alkalmazandó forrásadó-mértékeket;

- c) az e cikk (1a) bekezdésének ii. pontjában említett bejegyzett tulajdonos, megjelölve azt a kollektív befektetési vállalkozást, amelynél az osztalékra vagy kamatra jogosító értékpapírokat tartja, annak belső nyilvántartásaival összhangban, és feltüntetve a kifizetett osztalékra vagy kamatra alkalmazandó forrásadó-mértékeket;
 - d) a bejegyzett tulajdonos, a 11. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett információkkal együtt.
- (1c) Az (1) bekezdés céljából, a 12. cikk alapján a kifizetésnél biztosított forrásadó-kedvezményt kérelmező tanúsított pénzügyi közvetítőnek a 12. cikkben említett információk helyett az alábbiakat kell megadnia a forrásadó-kezelőnek: az (1b) bekezdés b) pontjában, illetve c) pontjában említett információk, valamint a kollektív befektetési vállalkozásnak vagy a kollektív befektetési vállalkozás befektetőinek az adóügyi illetősége, illetve adott esetben a 11. cikk (2) bekezdésének aa) pontjában említett dokumentációban foglalt információk, továbbá, amennyiben egy kollektív befektetési vállalkozás befektetői jogosultak a forrásadó-rendezésre, a 13a. cikk (1a) bekezdésének i. pontja vagy adott esetben ii. pontja alapján az egyes jogosult befektetőkhez rendelt osztalékok vagy kamatok összege.
- (1d) Az (1) bekezdés céljából, a 13. cikk alapján rendezést kérő tanúsított pénzügyi közvetítőnek a 13. cikk (3) bekezdésének c) és d) pontjában említett információk helyett az alábbiakat kell megadnia a forrás szerinti tagállamnak: az (1b) bekezdésben említett információk, valamint a kollektív befektetési vállalkozásnak vagy a kollektív befektetési vállalkozás befektetőinek az adóügyi illetősége, az adóügyi illetőségigazolás (eTRC) ellenőrző kódjával együtt, illetve adott esetben a 11. cikk (2) bekezdésének aa) pontjában említett dokumentációban foglalt információk, továbbá, amennyiben egy kollektív befektetési vállalkozás befektetői jogosultak a forrásadó-rendezésre, a 13a. cikk (1a) bekezdésének i. pontja, illetve ii. pontja alapján a kollektív befektetési vállalkozás minden egyes jogosult befektetőjéhez rendelt osztalékok vagy kamatok összege.

- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak előírására, hogy az e cikk alapján rendezést kérő tanúsított pénzügyi közvetítők a rendelkezésükre álló információk alapján ellenőrizzék a következőket:
- a) a 11. cikk (2) bekezdésének a) vagy aa) pontjában említett dokumentáció a forrásadó-rendezésre jogosult minden egyes kollektív befektetési vállalkozás vagy adott esetben a kollektív befektetési vállalkozás minden egyes, forrásadó-rendezésre jogosult befektetője tekintetében;
 - b) a kollektív befektetési vállalkozásnak vagy adott esetben a kollektív befektetési vállalkozás befektetőinek a forrásadó alóli konkrét mentességre vagy kedvezményes forrásadó-mértékre való jogosultsága a forrás szerinti tagállam és az adóügyi illetőség szerinti állam joghatósága alá tartozó terület közötti kettős adóztatási egyezmény vagy a forrás szerinti tagállam konkrét nemzeti jogszabályai alapján;
 - c) osztalékfizetés esetén bármely olyan pénzügyi megállapodás esetleges megléte, amelynek kiegyenlítésére, lejártára vagy más módon való megszűnésére a jogvesztő napig nem került sor.
- (3) [törölve]
- (4) [törölve]
- (5) Amennyiben a forrásadó-rendezeit e cikk alapján kérik, a 11. cikk (1), (2) és (2a) bekezdésének rendelkezéseit nem kell alkalmazni.
- (6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az (1d) bekezdés szerinti kérelmek benyújtására szolgáló egységes számítógépes formanyomtatványokat – ideértve a nyelvhasználati szabályok meghatározását is –, valamint a kommunikációs csatornákra vonatkozó követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 18. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

14. cikk

Késedelmi kamat

A tagállamok a 13. cikk (2) bekezdése alapján – amennyiben a nemzeti jogszabályok előírják ilyen rendelkezéseket – a tagállam által alkalmazott kamattal vagy azzal egyenértékű teherrel azonos mértékű kamatot alkalmaznak az osztalékok vagy adott esetben a kamatok adóztatásához kapcsolódó forrásadó-visszatérítések késedelmes kifizetésére.

15. cikk

Általános visszatérítési rendszer

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy egy általános visszatérítési rendszer létezzen és legyen alkalmazandó abban az esetben, ha az irányelv hatálya alá tartozó forrásadó-rendezés iránti kérelmek ki vannak zárva a 12. cikk, illetve a 13. cikk szerinti rendszerek hatálya alól.
- (2) A tagállamok elfogadják a szükséges intézkedéseket annak előírására, hogy amennyiben a 12. cikk, illetve a 13. cikk nem alkalmazandó az osztalékokra, mivel az ezen irányelvben meghatározott feltételek nem teljesülnek, az érintett osztalékok után levont forrásadó-többség visszatérítésére jogosultak vagy a visszatérítést kérelmező meghatalmazott képviselőjük legalább a II. melléklet E. részében előírt információkat szolgáltatassák, kivéve, ha ezeket az információkat a 9. cikk szerinti kötelezettségekkel összhangban már benyújtották.

16. cikk

Felelősség

- (1) A tagállamok a nemzeti jogukban meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 9., 10., 11., 12., 13. és 13a. cikk szerinti kötelezettségeit részben vagy egészben nem teljesítő tanúsított pénzügyi közvetítő felelősségre vonható legyen a forrásadó-kiesés egészéért vagy egy részéért.
- (2) [törölve]

IV. FEJEZET

SZANKCIÓK ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

17a. cikk

Az Európai Értékpapírpiazi Hatóság közzétételei

- (1) Az Európai Értékpapírpiazi Hatóságnak legkésőbb 2026-tól kezdődően évente, és minden év kezdetétől számítva 120 munkanapon belül közzé kell tennie az egyes tagállamok legalább előző évi piaci kapitalizációját és piaci kapitalizációs arányát. Az Európai Értékpapírpiazi Hatóságnak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a 3. cikk 22b. pontjában meghatározott piaci kapitalizáció és a 3. cikk 22c. pontjában meghatározott piaci kapitalizációs arány kiszámításának módszertanára vonatkozóan. Az Európai Értékpapírpiazi Hatóságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az irányelv hatálybalépésétől számított kilenc hónapon belül kell benyújtania a Bizottság részére.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap az (1) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében meghatározott eljárással összhangban történő elfogadására.

18. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶ értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

19. cikk

Értékelés

- (1) A Bizottság 2032. december 31-ig értékeli az irányelv 9. cikk szerinti adatszolgáltatási mechanizmusokra vonatkozó célkitűzéseinek elérésére gyakorolt hatást, valamint azt az esetet, amikor a 2. cikk (4) bekezdésében foglalt feltételeket teljesítő tagállamok nem alkalmazzák a III. fejezetet. A Bizottság ugyanezen határidőn belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (1a) A Bizottság 2034. december 31-ig, majd azt követően ötévente megvizsgálja és értékeli ezen irányelv működését, beleértve egyes rendelkezések esetleges módosításának szükségességét is, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (2) A tagállamok a (3) bekezdéssel összhangban közlik a Bizottsággal azokat az irányelv értékelése szempontjából releváns éves statisztikai adatokat, amelyek a kettős adóztatás visszaszorítása és az adóvisszaélések elleni küzdelem céljával javítják a forrásadó-rendezési eljárásokat.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (3) A Bizottság a 18. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározza, hogy a tagállamoknak mely statisztikai adatokat kell ezen irányelv értékelése céljából rendelkezésre bocsátaniuk, valamint ezen adatok formátumát és közlésének feltételeit.
- (4) A Bizottság az ezen irányelv alapján vele közölt adatokat az uniós intézményekre alkalmazandó rendelkezésekkel összhangban bizalmasan kezeli.
- (5) A tagállamok által a (2) bekezdés értelmében a Bizottsággal közölt adatok, valamint a Bizottság által ezen adatok felhasználásával készített bármely jelentés vagy dokumentum továbbítható a többi tagállamnak. Az ilyen módon továbbított információkra hivatalos titoktartási kötelezettség vonatkozik, és azok ugyanolyan védelmet élveznek, mint amelyet az információkat fogadó tagállam nemzeti joga az ilyen jellegű információknak biztosít.

20. cikk

A személyes adatok védelme

- (1) A tagállamok ezen irányelv helyes alkalmazása érdekében az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷ 13–19. cikkében meghatározott kötelezettségek és jogok hatályát az említett rendelet 23. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett érdekek védelméhez szükséges mértékben korlátozzák, amennyiben az ilyen kötelezettségek vagy a jogok gyakorlása veszélyeztetheti ezen érdekek védelmét.
- (2) A személyes adatok kezelése során a tanúsított pénzügyi közvetítők és a tagállamok illetékes hatóságai az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének (7) bekezdése értelmében vett adatkezelőknek minősülnek az ezen irányelv szerinti tevékenységeik körében.
- (3) Az ezen irányelvvel összhangban kezelt információk – beleértve a személyes adatokat is – legfeljebb az ezen irányelv céljainak eléréséhez szükséges ideig, és mindenképpen az egyes adatkezelőkre vonatkozó nemzeti szabályokban foglalt elévülési idő betartásával őrizhetők meg.

21. cikk

Bejelentés

Amennyiben egy tagállam az 5. cikknek megfelelően nemzeti nyilvántartást hoz létre és vezet, a nyilvántartásra vonatkozó szabályok minden későbbi változásáról tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság ezeket az információkat közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és szükség szerint aktualizálja azokat.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

Átültetés

- (1) A tagállamok 2028. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2030. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.
- (3) Azok a tagállamok, amelyek az irányelv átültetésének időpontjában teljesítik a 2. cikk (4) bekezdésében foglalt feltételeket, és nem a III. fejezet alkalmazása mellett döntenek, 2028. december 31-ig értesítik erről a Bizottságot. E tagállamok haladéktalanul bejelentenek a Bizottságnak a nemzeti, kifizetésnél biztosított forrásadókedvezmény-rendszerüket érintő, a 3. cikk 22a. pontjában foglalt feltételekkel kapcsolatos minden későbbi változást.

Ezek a tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv III. fejezetének megfeleljenek, vagy a 2. cikk (4) bekezdésében meghatározottak szerint, vagy pedig az adatoknak az Európai Értékpapírpiazi Hatóság általi, a 2. cikk (5) bekezdésében meghatározott, sorban negyedik olyan közzétételétől számított öt éven belül, amely közzététel kimutatta, hogy a tagállamok elérik vagy meghaladják a piaci kapitalizációs aránynak a 2. cikkben előírt küszöbértékét.

23. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

24. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

I. MELLÉKLET

A 4. CIKKBEN EMLÍTETT DIGITÁLIS ADÓÜGYI ILLETŐSÉGIGAZOLÁS

Technikai követelmények

1. A digitális adóügyi illetőségigazolás:
 - kibocsátása a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁸ megfelelően, elektronikus bélyegzővel ellátva történik,
 - lehetővé teszi a digitális adóügyi illetőségigazolás ember által és géppel olvasható változatainak megjelenítését PDF-dokumentumok vagy más hasonló formátumok útján, amelyek az automatizált rendszerekben használhatók,
 - nyomtatható,
 - szabadszavas szövegbeviteli mezőt tartalmaz a 4. cikk g) pontja szerinti információk feltüntetésére.
2. Amennyiben az Unióban előírt jogi és technikai követelmények teljesülnek, a tagállamok bevezethetnek az európai digitális személyiadat-tárcán⁹ alapuló ellenőrzési folyamatot.

A digitális adóügyi illetőségigazolás tagállamok általi végrehajtásában a Bizottságot egy bizottság támogatja. Ezen túlmenően a bizottság technikai támogatást nyújthat a digitális adóügyi illetőségigazolás technikai alapjának esetleges megváltoztatásához vagy az új technikai fejlesztésekhez.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1183 rendelete (2024. április 11.) a 910/2014/EU rendeletnek az európai digitális személyazonossági keret létrehozása tekintetében történő módosításáról.

II. MELLÉKLET

A 9. ÉS A 15. CIKK SZERINTI ADATSZOLGÁLTATÁS

A tanúsított pénzügyi közvetítők a következő információkat nyújtják be a megfelelő xml-formátumban:

Az információ típusa	Specifikációk
A. Az információt szolgáltató személyre vonatkozó adatok	
A tanúsított pénzügyi közvetítő vagy adott esetben a forrásadó-kezelő megnevezése	
EUID, jogalany-azonosító (LEI) vagy egyéb azonosító	
Hivatalos cím	
Más lényeges adatok	A forrás szerinti tagállam által kiadott adóazonosító szám, ha rendelkezésre áll, valamint az adóügyi illetőség szerinti joghatóság által kiadott adóazonosító szám Az adóazonosító számot kiadó joghatóság(ok) E-mail-cím vagy telefonszám
Annak feltüntetése, hogy az információt a 9. cikk (1a) bekezdése szerint szolgáltatták-e	Olyan pénzügyi közvetítő azonosítása, amely nem tanúsított pénzügyi közvetítő (név és EUID, jogalany-azonosító vagy alternatív azonosító)

B. Az osztalék vagy kamat kedvezményezettjére vonatkozó adatok	
Az osztalék- vagy kamatfizetést fogadó pénzügyi közvetítő vagy a kifizetésben részesülő végső befektető azonosítása Amennyiben a 9. cikk (1c) bekezdése szerinti adatszolgáltatási lehetőség alkalmazandó: a forrásadó-kezelő vagy a kijelölt tanúsított pénzügyi közvetítő adatot szolgáltat az osztalék- vagy kamatfizetésben részesülő végső befektetőről	
Természetes személy	Név, a forrás szerinti tagállam által kiadott adóazonosító szám, ha rendelkezésre áll, valamint az adóügyi illetőség szerinti joghatóság által kiadott adóazonosító szám, az adóazonosító számot kiadó joghatóság(ok), születési idő, lakcím
Szervezet	Név, a forrás szerinti tagállam által kiadott adóazonosító szám, ha rendelkezésre áll, valamint az adóügyi illetőség szerinti joghatóság által kiadott adóazonosító szám, az adóazonosító számot kiadó joghatóság(ok), cím, adott esetben a jogalany-azonosító, adott esetben EUID Azonosító szám hiányában a jogi forma és a cégbejegyzés időpontja

Információ az adóügyi illetőségről <i>(abban az esetben töltendő ki, ha az A. szakaszban megnevezett személy a bejegyzett tulajdonos tanúsított pénzügyi közvetítője)</i>	A digitális adóügyi illetőségigazolás (eTRC) ellenőrző kódja, illetve adott esetben a 11. cikk (2) bekezdésének aa) pontjában említett információk
	Az adóügyi illetőség szerinti ország megnevezése
Befektetési számla száma	Azon letéti számla száma, amelyen a kifizetést fogadó pénzügyi közvetítő vagy befektető az értékpapírokat tartja

A számla típusa	A számla típusa a 909/2014/EU rendelet 38. cikke szerint és egyéb számlák: A – Saját számla (az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által vezetett) B – Harmadik felek általános számlája (az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által az ügyfelek számára vezetett) C – Harmadik fél egyéni számlája (az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által egy ügyfél nevében vezetett) D – Harmadik felek általános számlájának részletes nyilvántartási számlája (egy ügyfélnek az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által vezetett, harmadik felek általános számláján tartott értékpapírai) E – Harmadik feleknek a B. pontban említett számlától eltérő, globális számlája F – Valamely értékpapír-tulajdonosnak a D. vagy a C. pontban említett számlától eltérő egyéni számlája G – Egyéb számlatípus
-----------------	--

C. Az osztalék vagy kamat kötelezettjére vonatkozó információk	
Annak a pénzügyi közvetítőnek az azonosítása, amelytől az adatszolgáltató az osztalék- vagy kamatfizetésben részesül Amennyiben a 9. cikk (1c) bekezdése szerinti adatszolgáltatási lehetőség alkalmazandó: a C. szakasz az értékpapír-fizetési lánc részét képező minden egyes tanúsított pénzügyi közvetítőre vonatkozó információkat tartalmaz. Ez az információ az egymást követő pénzügyi közvetítők fizetési láncára vonatkozik.	
Jogi személy	Név, jogalany-azonosító, a forrás szerinti tagállam által kiadott adóazonosító szám, ha rendelkezésre áll, valamint az adóügyi illetőség szerinti joghatóság által kiadott adóazonosító szám, az adóazonosító számot kiadó joghatóság(ok), cím, adott esetben EUID
Befektetési számla száma	Azon letéti számla száma, amelyen az értékpapírokat a kifizetést indító pénzügyi közvetítő tartja

A számla típusa	A számla típusa a 909/2014/EU rendelet 38. cikke szerint és egyéb számlák: A – Saját számla (az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által vezetett) B – Harmadik felek általános számlája (az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által az ügyfelek számára vezetett) C – Harmadik fél egyéni számlája (az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által egy ügyfél nevében vezetett) D – Harmadik felek általános számlájának részletes nyilvántartási számlája (egy ügyfélnek az eredeti értékpapír-nyilvántartás központi értéktárának résztvevője által vezetett, harmadik felek általános számláján tartott értékpapírai) E – Harmadik feleknek a B. pontban említett számlától eltérő, globális számlája F – Valamely értékpapír-tulajdonosnak a D. vagy a C. pontban említett számlától eltérő egyéni számlája G – Egyéb számlatípus
-----------------	--

D. Az osztalék- vagy kamatfizetésre vonatkozó információk	
Kibocsátó	Név, adóazonosító szám vagy ennek hiányában a jogalany-azonosító vagy EUID, hivatalos cím
Központi értéktár	Azon központi értéktár azonosítása, amely az eredeti értékpapír-nyilvántartást vezeti
ISIN-szám	Az értékpapír azonosítása
Értékpapírtípus	Részvény, letéti igazolás alapjául szolgáló eszköz, kötvény típusa
Kifizetésre jogosító értékpapírok száma	Kiegyenlített értékpapírok száma
	Kiegyenlítésre váró értékpapírok száma
Kifizetés típusa	Készpénz Részvények (megjelölve, hogy részvényben fizetett osztalékból származnak-e, és feltüntetve az ISIN-számot)
COAF (hivatalos vállalatiesemény-azonosító), vagy ha nem áll rendelkezésre, a kifizetésre vonatkozó részletes információk	Az esemény azonosítása (osztalék- vagy kamatfizetés)
A vonatkozó dátumok	Jogvesztő nap, fordulónap, kifizetés időpontja
A kapott/esedékes osztalék vagy kamat összege és pénzneme	Bruttó összeg, nettó összeg

A forrásadóra vonatkozó információk	Alkalmazott vagy alkalmazandó forrásadó-mérték, visszatartott összeg, adott esetben a pótdíj összege és mértéke
	Az alkalmazandó forrásadó-mérték jogalapja <i>(abban az esetben töltendő ki, ha az A. szakaszban megnevezett személy a bejegyzett tulajdonos tanúsított pénzügyi közvetítője)</i>
Készpénzszámla (IBAN)	Azon számla IBAN-száma, amelyre a kifizetést átutalták

E. A forrásadó-rendeztést kérő tanúsított pénzügyi közvetítő által végrehajtandó, adóvisszaélés elleni intézkedések alkalmazására vonatkozó információk	
A nyilvánosan forgalmazott, mögöttes részvények tartási időszakára vonatkozó információk	Két rovat: 1. A jogvesztő nap előtt több mint öt nappal megszerzett mögöttes részvények – részvények száma 2. A jogvesztő nap előtti öt napon belül megszerzett mögöttes részvények – részvények száma (A rendszeres kereskedési pozíciók esetében a beérkezési sorrend elvét kell követni)
Pénzügyi megállapodásra vonatkozó információk	Bizonyíték a mögöttes, nyilvánosan forgalmazott részvényekhez kapcsolódó olyan pénzügyi megállapodásra vonatkozóan, amelynek kiegyenlítésére, lejártára vagy más módon való megszűnésére a jogvesztő napig nem került sor
	Pénzügyi megállapodáshoz kapcsolódó mögöttes részvények – részvények száma
	Pénzügyi megállapodáshoz nem kapcsolódó mögöttes részvények – részvények száma

F. A forrás szerinti tagállam által a 9. cikk (1aa) bekezdése szerint kérhető, ügyletekre vonatkozó információk	
A mögöttes értékpapírok ügyleteire vonatkozó információk a fordulónapot megelőző egy évtől a fordulónapot követő 45. nappal bezárólag	Kereskedési napok
	Szerződéses vagy megállapodás szerinti kiegyenlítési dátumok
	Tényleges kiegyenlítési dátumok
	A kereskedés tárgyát képező értékpapírok száma
	Ügylet típusa: vétel, eladás, kölcsönzés, átruházás, egyéb

G. A forrás szerinti tagállam által a 9. cikk (1aa) bekezdése szerint kérhető, letéti igazolásokra vonatkozó információk	
Letéti igazolásból származó osztalékfizetés esetén	A letéti igazolások és a mögöttes részvények neve és nemzetközi értékpapír-azonosító száma (ISIN)
	Annak a banknak a neve, amelynél a törzsrészvényeket elhelyezték
	A letéti igazolásoknak a törzsrészvényekhez viszonyított aránya
	A bejegyzett tulajdonos által tartott, osztalékfizetésre jogosító letéti igazolások száma
	A letéti igazolásból származó osztalék kifizetésének időpontja
	A kibocsátott letéti igazolások teljes száma a fordulónapon
	Az összes kibocsátott letéti igazolás mögöttes részvényeinek teljes száma a fordulónapon